

ЖИТНО ЗЪРНО

Продължител на списание „Житно зърно“ излизало от 1924 до 1944г. основано от ученици и последователи на Учителя Петър Дънов.

Редакционна колегия:

Георги Стойчев

Мария Кисова

Д-р Светла Балтова

Д-р Йорданка Попова

Иванка Кръстева

Татяна Йорданова

Минка Петрова

адрес: Пловдив 4000
ул. „Софроний Врачански“ 5А

e-mail:

jitnozrno@hotmail.com

тел. : 032/227822

Художествено оформление
Борис Стоилов

Предпечатна подготовка и печат
Хермес Принт ЕООД

ISSN: 0861-427X

ДУХОВНО
ОБЩЕСТВО

© БЯЛО БРАТСТВО

© ИЗД. БЯЛО БРАТСТВО

СЪДЪРЖАНИЕ

ЖИВОТО СЛОВО

Разговори с Учителя на Ел Шагай 3

ШКОЛАТА

Духовно-културното наследство на Учителя

Петър Дънов - *Константи Златев* 6

Борис Георгиев - *по случай 111 години от рождението му* 8

Силата на музиката - *Йоанна Стратева* 15

Учителят П. Дънов за развитието и

възпитанието на детето - *Лазар Стойчев* 17

Есеите - *Данаан Пари* 19

СВЕТЪТ ОКОЛО НАС

Празниците на природата - *Есен - Зима* 22

ЕДИНСТВОТО НА ЖИВОТА

Към висините - *Джордж Тривелиън* 24

Пространството - *Борис Николов* 28

Сфера на Плутон - *Стивън Аройо* 29

ПОГЛЕД НАВЪТРЕ

Човекът - *д-р Светла Балтова* 32

Екология на човешкото съзнание

д-р Васил Велев 33

250 Години от рождението на Гьоте

Гьоте - гений без граници - *Людмила Коева* 35

Да четем в книгата на природата - *Хари Салман* 36

Паневритмията в Австралия - *Барбара Макдъгал* 38

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ

„Заветът на цветните лъчи на светлината“ 40

„Учителя във Варна“

Едгар Кейси

Голямата космическа шега - *Барбара Макдъгал* 41

Портрет в бяло - *Татяна Йорданова* 45

SACRED WORDS OF THE MASTER 46

Илюстрациите в броя са на Борис Георгиев

Стихове - *Людмила Балабанова*

Напусна ни Д-р Йорданка Попова - един творчески гух и едно младо сърце, което допринесе за „новораждането“ на сп. „Житно зърно“. Поклон пред светлата ѝ памет.

С този брой, приятели, прекрачваме към последната година на века. След нея идва не просто нов век - идва ново хилядолетие. Повечето от нас чувстват по един или друг начин съдбовността на тази граница във времето. Един трепет на надежда за нещо светло и добро се среща с тревожното вълнение, породено от въпросите: до къде стигнахме, какво направихме, какво не успяхме или безвъзвратно пропуснахме да направим през този век? ... Този богат и странен век, едновременно мъчителен и прекрасен...

Иска ни се да вярваме, че сме пораснали - ние, човеците, но дали сме пораснали? Растежът означава движение нагоре и към зрелост. Зрелостта означава плодове, добри плодове... Какви са плодовете на XX век?

От предхождащите го няколко столетия той наследи доминиращ материалистичен мироглед, чийто „здрав“ разум и точни науки обсебиха не само човешкото, но и цялото жизнено пространство на планетата, устремени към завладяване и подчиняване на природата. Логиката на този едностранчив растеж, който ние, прехласнати, нарекохме прогрес, всъщност беше следната: да придобием повече блага, независимо на каква цена! Наистина сега, в края на века никой не може да отрече плодовете на прогреса, макар че все повече си даваме сметка за цената.

Но събитията и процесите на Земята имат и друга, скрита логика, която се гради върху естествения и универсален принцип на равновесието. Още преди да наближи опасната кулминация на материалистичното възприемане и егоистичното „употребяване“ на света, на която сме свидетели, в самото начало на века, сякаш в недрата на колективното несъзнателно на човечеството, се зароди един силен духовен импулс и избликна мощна духовна вълна. Най-общо тя се изрази в революции - революцията в Русия/1917г./, революцията във физиката /материята изчезва!/, революция в изкуството /формата изчезва!/, кризата в европейската рационалистична философия под силния напор на интуитивизма/Бергсон/, бурят в психологията/Юнг! и в руската религиозна философия, вълната на спиритизма, активизирането на стари и раждането на нови духовни движения/розенкойцерското, теософията, антропософията/... Най-общо съдържанието на тези революции е силният порив към свобода, към освобождаване от старите културни модели и стереотипи. Тези процеси, подтикнати и ускорени от огромните страдания и жертви на човечеството /Войните, две от които световни, тоталитарните системи, разпадането на всички видове империи, етническите борби/ ни доведоха до времето, когато прибавилите се екологически проблеми ни карат все по-осезателно да чувстваме изнемогата в остаряващото тяло на културата, което би могло да се възроди или „да се роди изново“ само ако му се вдъхне нов живот от един възроден дух, ако се смени културния „код“, културната парадигма. Именно такава радикална промяна започна през XX век, чиято периодичност според духовната наука е 2000 години. Тя може би е най-ценният плод на века, макар и още неузрял - новата културна парадигма. Своеобразен синтетичен неин израз е учението на Учителя Петър Дънов. То е от онези духовни учения, които бележат и вдъхновяват преходите между големите културно - исторически цикли. В началото на века то предложи „програмата“ на новия цикъл. Духовната вълна, която го съпровождаше подхрани с енергия и смисъл колосалните усилия на човешкия Дух през това необикновено столетие, които дават резултатите си в неговия край: едно разширено съзнание, способно да разбере единството на нашия свят и дълбоката взаимна зависимост, която ни свързва с хората и с всички същества на планетата, едно съзнание, което може да приеме Земята като живо същество, нуждаещо се от грижа и любов както човекът до нас или цветето, едно чувство на отговорност за всичко, което се случва и ще се случи, една отговорност към Промяната...

И може би пред новото хилядолетие, 2000 години след Христа, ние все пак сме пораснали, като сме започнали поне да разбираме ако не да прилагаме Неговия прост и велик завет: „Обичайте се един друг. Обичайте и враговете си.“

2 жито зърно

.....

РАЗГОВОРИ С УЧИТЕЛЯ НА ЕЛ ШАДАЙ

/Публикува се за първи път/

Рано сутринта потеглихме за планината през Драгалевци. Като отминахме водениците на селото, поехме по една височина вляво от реката. Минахме една стръмнина, която нашите братя и сестри бяха нарекли „Вади душа“. Над нея има поляна, обрасла с трева, където винаги спирахме за почивка. Полянката бяхме кръстили „Зеленка“. И този път спряхме на „Зеленка“.

Учителят каза:

- „Вади душа“ трябва да се нарича „Буди душа“. Бивакът ще се нарича „Ел-Шадай“, което значи „Истинският свидетел“. Една хапка хляб, една глътка вода, един слънчев лъч са незаменими, когато са навреме!

Един брат каза:

- Някои от дарбите, за които говорят окултните науки, съвременните хора открива чрез техниката, например безжичния телеграф, телефона, радиото и др.

Учителят :

- Тези апарати се създадоха додето се изработят потребните органи в човешкия организъм. Това е едно преходно състояние. После самият човешки организъм ще развие тези органи в себе си.

Много хубаво условие за окултните ученици е, че при София има Витоша. В това отношение Витоша е незаменима! В Берлин, в Лондон, в Париж няма такова нещо. В Ню Йорк една улица е дълга 40 километра, а от София до Витоша няма и десет километра. Днес ще дишаш чистия въздух на планината, ще дишаш, ще се помолиш, а утре друго ще правиш. Днес си в отпуск; ще се поразходиш, ще пиеш вода, ще се радваш на Слънцето. При Господа службите постоянно се менят: пър-

вия ден като работиш една служба, на втория - друга служба. Като мениш службите, ще прогресираш.

Каквото има човек, да го посвети на Бога - за Слава Божия! Това да бъде тайно в душата му. В този идеал той да не се мени. „Всичко е за Бога“ - изгуби ли човек това, всичко изгубва.

Когато ти спазваш Божиите закони, Бог те благославя, дава ти познания, отпуска ти кредит навсякъде. Казва на хората: „Подкрепете го, този е мой служител.“ И всички хора ти се радват.

Ще ви поставят на изпит. Изпитанията са градуси, които показват докъде си стигнал в своето развитие. Изпитанието може да бъде такова: един човек ще ти даде пари назаем, ще си направиш къща, а после ще те оплете и ще се чудиш... Или ще станеш министър, после ще влезеш в затвора, ще те пуснат, лишен от граждански права.

Глунав е всеки човек, който греши и не поправя грешките си. Глупавият човек всякога търси лесните работи. Той не може да свърже причините и последствията.

Ти си ученик. Както детето започва с А, Б, така и ти ще започнеш с духовния свят. По някой път хората нямат търпение да чакат. Като придобият малко знание, самозаблуждават се, мислят, че всичко са научили и не оставят да научат истинското знание. Щом ти отвориш своето светилище за невежите, ще продадеш своя Господ за нищо и никакво. Като Самсон ще събориш стълбовете на зданието и то ще те смачка.

Като нарушиш известна добродетел, веднага в Божествената градина едно цвете из-

съхва. И като поправиш погрешката си, това цвете пак се разцъфтява. Когато нарушиш известна добродетел, в духовния свят се изгубва онова растение, което съответствува на тая добродетел. После, като проявиш тая добродетел, растението пак се явява. Това не е въображение, **това е реалност.**

Някой казва: „Ние не живеем добър живот.“ - Това е старото. Това да не стои в ума ви. В съзнанието ви да стои новото: „Погрешките на човека за мен не съществуват. За мен съществуват само хубавите, Божествените неща, които има в него.

Някой път да си вземете по една хурка и хубава вълна. И като почнете да предете, ще видя кой до къде е стигнал. А за мъжете има друго: ще ви дам плат и да видя как ще го скроите. По кроежа ще видя на каква степен на развитие сте.

Гледаш, че една душа страда. Хубаво е да ѝ помогнеш, но като ѝ помогнеш, тази душа да се научи да не се връща пак в стария живот.

Това е опитната страна на окултната школа. Всеки иска да му се даде малко нещо да работи. Това е една хубава, красива наука. Така ще се подмладите.

Безсмъртието е за в бъдеще. Безсмъртното ви тяло сега се гради. И като се съгради, ще дойдат Разумните и ще ви въведат в **Пътя.**

Докаато човек служи на греха, той е роб, той не е свободен. Докато служи на безверие, съмнението, омразата - те са го заробили.

Вие тук на Земята сте като в театър, и се храните с трошиците на невидимия свят. Някой път ще ви дадем да видите какво нещо е човек, облечен, че да не го забравите никога. Аз говоря за грехите на ангелите. Данаил е видял ангел, облечен в бяла греха и препасан със златен пояс... Има и друга материя, с която човек може да се облече.

Един брат помоли:

- *Учителю, кажете ни нещо по френология.*

- Най напред ще гледате контурите на главата - към кой тип спада тя. Седем типа глави има. Онези, които не са запознати с типовете, не могат да ги различават. Понякога на лицето има наслоявания, които опорочават типа - някои лица са много отрупани с мазнини, така че не винаги срещаме чисти типове. Аз наричам „лице“ онази форма, която е създадена от мисълта, чувството и волята. Под думата „воля“ разбирам силата, чрез която могат да се реализират нещата. Дето волята работи, нещата трябва да се реализи-

рат. Дето чувствата работят, там се извършва едно приготвление, нещата се изпълват със съдържание. А мисълта е извор, отдето се черпят идеите.

Една сестра попита:

- *Дали в този живот ще видим това, за което говорите?*

- Необходимо е приготвление отвътре. Някои може би в този, някои може би в следващия живот ще видят това. Онзи и този живот е все едно и също, когато съзнанието не е прекъснато. Но когато съзнанието се прекъсне, тогава човек е умрял.

Сега са последните времена на света. Всичко старо си заминава. Няма да се мине дълго време. Този век ще завлече всичко. Всички философствания, всички науки трябва да се изменят. Бог е решил това. Има вече турен план.

Човечеството не може да живее в тези групели. Кармата на европейските народи е навяряла: очаква ги нещо много страшно и лошо. За цяла Европа иде голямо наказание, понеже има омраза, злоба и непримиримост. Сега пак правят приготвления за нова война!

Този катаклизъм, който ще дойде, ще бъде социален и природен. Всички религиозни форми ще изгубят смисъл. Невидимият свят е решил. Въпросът е решен, има и програма. И като се натисне бутона - всичко е свършено.

Германия за петте милиарда, които взе, сега плаща сто и двадесет милиарда.

В бъдеще на Земята ще дойдат души, които сега стоят в пространството, в Рая. Сегашното поколение ще загине. То няма да има дял. В невидимия свят има хиляди, милиони души, които са напреднали, те ще дойдат на Земята и ще турят ред и порядък. Те ще ви кажат: „Ето, това е животът!“ Всеки човек, който не иска да служи, ще бъде задигнат. Ще видите как хората, които са в управлението, се променят, става промяна в тях - вселяване. Апостол Павел казва: „Аз не живея, но Христос живее в мен.“ - Виждаш, че този човек е вече съвсем друг.

Това ще стане скоро. В този век ще станат големите преобразования. Целият век ще бъде век на преобразование. Всички трябва да работят!

Нужна е подготовка. Това е близо вече. Целият 20-ти век е век на приготвление.

Сега ако си заминете, към 1975 година пак ще дойдете, защото има важна работа. Няма да стоите дълго в пространството.

Всички заминали бартя и сестри са все тук, между вас. Аз ги виждам в събранието.

Всички идват на беседата и си отиват, те много по-добре я разбират от вас, десет пъти по-добре. Ако можехте да прогледнете духовно, щяхте да ги видите, щяхте да ги видите, че за тях има отлични меки кресла. Те са в хубавото събрание, а вие сте се сгушили. Но положението на светските хора след заминаването не е добро.

Сега външните връзки организират хората. В новата култура вътрешните връзки на съзнанието ще ги организират.

Един гениален човек е като дете - каквото му кажеш, вярва, и прави опит. Например, пада една ябълка: тя казва на гениалния човек: „Я ми кажи защо паднах?“ Той започва да работи и открива един закон.

Методите за работа ще дойдат. Не могат да се кажат изведнъж. Важно е да има у вас добрата воля да служите на Бога. После ще дойдат методите. Усилете това желание още повече.

Не осигурявай човека! Понеже този човек, който е осигурен, губи вяра в себе си. Не осигурявай себе си, защото сигурността е вече едно ограничение. Някои питат: Как ще прекараме живота си? - Казвам: „Ще прекарате живота си на Земята много хубаво. Ис-

каш да служиш на Бога - ами, свършил ли си Неговото училище? Този, който служи на Бога, най-напред се учи в училище, след това го турят на стаж. Един религиозен човек, един духовен човек трябва да посвети живота си на учене - **да учи** !

У хората има дарби, които те не съзнават. Някой път си в голяма опасност и тогава се развиват дарбите.

Когато Провидението повика един човек да работи, То знае какво той може да работи. Провидението избира тези, които имат добрата воля. А онези, които още служат на себе си, То ги оставя.

Прекарахме няколко часа на тази мъчалива полянка, заобиколени от мъчаливото присъствие на боровите гори.

Екскурзия на 1. ноември 1927 година

Из книгата „Разговори с учителя на Ел Шагай“, която предстои да бъде издадена от Изд. „Бяло Братство“

В рамките на Европейския месец на културата - Пловдив 99, беше включено представяне на Учението на Петър Дънов като част от духовното наследство на България. В продължение на седем дни в Музея на Съединението бяха изнесени цикъл от лекции върху различни аспекти на Учението, концертна програма, изложби, демонстрация на Паневритмията. В този и в следващия брой на списанието, в рубриката „Школата“, ще бъдат публикувани изнесените теми. Обзорния доклад на К. Златев, с който беше открита програмата, поместваме в съкратен вариант; не са включени биографичните и исторически данни за Учителя Петър Дънов и неговото дело, както и разделите за музика и Паневритмия, които бяха предмет на отделни лекции.

ДУХОВНО-КУЛТУРНОТО НАСЛЕДСТВО НА УЧИТЕЛЯ ПЕТЪР ДЪНОВ

Константин Златев

В течение на около половин век, до самото му заминаване от този свят, Учителят П. Дънов изнася около 7000 беседи и лекции. Засега никой не е в състояние да посочи точния им брой поради факта, че част от тях не са съхранени /имат се предвид сказките, които е изнасял в периода на пътуванията си из страната, посветени на антропологични изследвания/, а друга част не са отпечатани. Живото Слово на Учителя може да бъде класифицирано по следния начин: неделни беседи, съборни беседи, рилски беседи, лекции пред Общия окултен клас, лекции пред Младежкия окултен клас, утринни слова, беседи пред сестрите, извънредни беседи, групи беседи, последни Слова.

Новото учение

Каква е същността на това Слово, което самият П. Дънов определя като Новото учение? За да разберем Проявения Живот, трябва да го разгледаме по форма, съдържание и смисъл. П. Дънов свързва формата с материалния свят, съдържанието - с духовния, а смисъла - с Божествения. Динамичното знание на всички тези равнища е живо, проникващо, всеобемащо, диалектическо. Това знание не е плод на външния механичен опит, а е резултат от вътрешното преживяване, където лабораторията е самият човек като

единство на съзнание и организъм. Предадено на човешки език, в човешки представи, понятия и образи, то е именно Новото учение, дадено от Учителя П. Дънов на човешкия род в зората на Новата култура на шестата раса. Главната задача на тази система на познанието е да даде нова насока на човешките мисли, чувства и дела, на съвкупния живот, чрез който човек завинаги да напусне робството на духовния мрак и да се приобщи към свободата и творчеството на космическите йерархии и разумни същества. Новото учение е явление от вселенски мащаб. Зарядът му далеч надминава границите на триизмерността и възможностите на самосъзнанието. То е плод на великото Божествено съзнание на слънчевия Логос, изразява живота и еволюцията на целия космос.

Последователят на Новото учение се научава да мисли по новому, като преодолява всички противоречия на битието си. Загубенията и действителността той безпогрешно прозира сложната динамика на творческите процеси. Проучва обективните дадености в тяхното движение и развитие. Съзнанието му е винаги будно и схваща всяка активност, всяко изменение като изява на Всемирното Единство.

В центъра на Новото Учение са концеп-

циите за Бога, природата и човека и техните взаимоотношения. В човека са заложени като потенциал всички принципи и сили на природата, всички Божествени зародиши. Той е длъжен да ги изяви и развие до съвършенство. Новото учение му предоставя най-кратките пътища и най-сигурните методи за това.

Новото учение се преподава в окултната Школа. Основното ѝ предназначение е да създаде предпоставки за издигане на човешкото съзнание на едно по-високо стъпало на еволюционната промяна. Сама по себе си Школата представлява умалена проекция на земното човечество с цялото му разнообразие от характери и особености на личността. Вътре в Школата работят и невидими сили, от духовния свят в нея проникват мощни животворни енергии, които разтварят душите на учениците за Новото и ги изпълват с упование, воля и търпение. Всички велики Учители на човешкия род са създали свои школи и са оставили след себе си следовници, които да разнасят навред факела на пресътворението.

Основни идеи в Школата на Учителя П. Дънов

Космологически идеи. Спрямо Битието Бог е едновременно трансцендентен /външен и независим/ и иманентен /вътрешно присъщ/, неизменен Абсолют, централна Монада. Същевременно Той е проявяващ се, даващ живот на всичко, вечно творящ Логос. Като Абсолют Той е първопричината на всички неща, на всичко съществуващо. Той съдържа в Себе Си единството на всички души, затова е Глава на човешкия дух. В Своето проявление Бог е единното и вечно Битие, всемирният живот, творческата любов, висшето Съзнание или съзнанието на Цялото. Учителят на Бялото братство разглежда Бога като триединство на фундаменталните принципи Любов, Мъдрост и Истина.

Съществуват три свята на Проявеното Битие: физически /материален/, духовен и Божествен свят, който е реален и не е тъждествен с физическия. Вселената е еманация на Бога. Невидимият свят е населен от различни йерархии същества, завършили земния етап от еволюцията си. Те са посредници между Всевишния и човека, изпълнители на глобалния Божествен план за Космоса. Светът е вечна арена за изява на Живота. Източник на живота е Бог, проявен като Любов. Във Вселената властва законът на хармонията.

Екологически идеи. Природата е абсолютна форма на съществуването на всемирния живот. Тя е една разумна безкрайност. В нея се утвърждава законът на еволюцията, на не-

спирното обновление. Природата е жива, тя не е съставена от мъртви форми. В нея действат сили, които утвърждават живота. Тези сили работят, потопени в мълчанието на Вечността. Всичко това дава основание на П. Дънов да изнесе понятието „Живата Разумна Природа“. Нейната красота и съвършената целенасоченост, редът и непреходността ѝ придават Божествена сила и неизчерпаема вътрешна енергия. Тя няма нито минало, нито бъдеще - винаги е „сега“, винаги е млада и обновена. Природата - това е светът на нещата, на формите и отношенията, на мислите и възвращенията на човека, единна система от реалности, в скритата си същност пронизана от всемирната Любов. А това е Любовта на Бога към всичко сътворено. Битието крие за времето и пространството една абсолютна Мъдрост.

В „Живата Разумна Природа“ действат принципи, сили, енергии, закони. Налице са два основни разумни принципа: на силата (активността) и на мекотата. Първият от тях действа за индивидуализиране, разделение на Цялото. Другият обединява индивидуалностите. Първият води до борба и разрушение, а вторият носи мир и съгласие. Така светът се изгражда върху основата на две прояви на едно и също Начало. Основният закон на Вселената е този за еволюцията - усъвършенстване на материалната субстанция и издигането ѝ до духовната до степен на пълно взаимно проникване и сливане в Първопричината.

Антропологически идеи и етика. Човекът е участник в космическия живот. Както цялата световна реалност, така и той се състои от външна (физическа, нетрайна, преходна) страна и от вътрешна - вечно у него, душата и духът, които са лъчи или искри от Бога. Всички същества живеят в Божеството. Човекът е дошъл на Земята, за да учи и твори. Бог го е създал по пътя на самоограничението в Себе Си, без да накърнява абсолютната Си същност. Истинската същина на човека е неговата духовна природа, затова целта на съществуването му, според П. Дънов, е „човешката душа да расте, а човешкият дух да достигне познанието на благодатта“. Човекът е проявление на единното Битие, което разкрива в него своето естество. Духовната еволюция на хората се осъществява по законите на кармата и прераждане-

/продължава на стр. 12/

БОРИС ГЕОРГИЕВ

по случай 111 години от рождението му

Началото на века. Духът на човечеството се подготвя за завършека на една еволюционна фаза. В областта на духовността и науката се засажда семена, които ще дадат плод в края на века.

Един велик художник, приел съдбата на „скитника-мечтател“, събира в платната си образите на едни от най-великите духове на своето време, движещи напред човешката история.

Роден е на 1.11.1888 в гр. Варна. Съдбата му на космополитен дух се проявява още в юношеските години, когато баща му решава да се пресели в Петербург заедно с многодетното си семейство. Художническата гарба на 14-годишния Борис е забелязана и той е подпомогнат от меценати да следва живопис в Художественото училище, принадлежащо на Дружеството за поощряване на изкуствата в Петербург, ръководено от Николай Ръорих. Неговата фигура несъмнено има мощно влияние не само за формирането на бъдещия художник, но и за неговото духовно развитие.

През 1909 Борис Георгиев учи живопис в Мюнхен при известните творци Анжело Янк, един от създателите на сецесиона, и Петер фон Холм, майстор на графиката. На 21 години художникът решава да посети страната, която го привлича особено - Италия и поради липса на средства изминава пеш разстоянието от Мюнхен до Неапол. С торба на гърба и скитническа тояга той прекосява Европа от Норвегия до Испания, през Франция, Италия и Швейцария.

„Случи се моят път да бъде тоя на странника-мечтател, който минава през живота без никаква практическа цел, от място на място, със своите блянове, радости и скърби, афоресан от практичните и „порядъчните“ хора като чудак, непрокопан и авантюрист, чиято най-голяма утеха е било съзерцанието, непосредното общение с природата и интимната духовна гружба с хората.“

Големите градове не го привличат, любимото място на художника в този период са италианските Алпи. До 1914 година той се уединява в местността Вал Сугано заедно с по-малката си сестра Катя, чийто светъл образ присъства на много от платната му. Войната го принуждава да напусне планините, наскоро след това обичната му сестра Катя умира във Флоренция, на 19 години. Художникът я изобразява на едно от най-известните си платна „Скитникът и неговата сестра“, подказващо, че душата ѝ продължава да го следва в житейския му път.

През 1920 година Борис Георгиев има участие в Римската национална изложба, отбелязано в едно от най-значителните римски списания „Емпориум“.

През 1921 година Борис Георгиев довежда семейството си от СССР в родината.

Той се свързва с кръга около списание „Хиперион“, създава и проекта за корицата на списанието. От тогава започват и близките му връзки с българския културен елит от това време, между които се откроява приятелството му с Теодор Траянов, продължило до смъртта на поета.

Изложбите му в Пловдив, В. Търново, Стара Загора са радушно приети.

В този период в България има едно духовно присъствие, което по един или друг начин влияе върху културната и духовна атмосфера на страната, върху интелигенцията, а непряко и върху обществения живот. Духовният учител Петър Дънов е естествен магнит за всички пробудени души и през 1922 година. Борис Георгиев го посещава на „Изгрева“. Запазен е портрета на Учителя, който той прави по това време.

Съдбата му го тласка да замине отново за Италия през 1922 година, но вероятно преживяното на „Изгрева“ е причина да напише в писмо до приятел:

Огорчен, че живея в една епоха на краен материализъм и на разрушаване на свещените ценности във всички лагери, особено в сектора на изкуството, аз потърсих убежище в живота на скитника по всички континенти, за да позная най-добрите творби в областта на изкуството в историята на човешката цивилизация, да изследвам обичаите и навиците на народите и да потърся приятели между човешките същества и творенията на природата.

Изкуството би трябвало да бъде една религиозна мисия и призвание на артиста, той трябва да сътрудничи на всяка почтена дейност на голямото човешко семейство, за да се създаде един по-добър свят на братство и отношения между отделните индивиди и нациите.

Нилуфар

Амрит Каур Синг

Странстващия пастир

„Исках да изобразя идеята на най-важния образ на човека, носител на мир, любов, хармония и милосърдие между всички живи същества в живота, какъвто поетът, мислителят, любещият и пантеистично религиозният човек си го представя. Това е образът - символ на оная абсолютна етическа идея - закон на любовта, чиято сила чувстват всички безсловесни същества, подложени на същите страдания и ужаси от жестоко самоизтребление...“

„Ще гледам да се върна по-скоро в България и да осъществим проекта за една колония в планината, където да можем да се освободим от ужасното робство на обществото и чрез физически труд да задоволим скромните си нужди и потърсим вдъхновение за изкуството.“

Следват години на работа и успешни изложби в Италия. В 1928 година Борис Георгиев заминава за Берлин, където се запознава с Алберт Айнщайн. Между два велики човешки духа се заражда приятелство, взаимен респект. Борис Георгиев рисува портрет на великия учен и в знак на приятелство му го подарява. Айнщайн отговаря с благодарствено писмо, в което четем: „... Вашето изкуство ме накара да се почувствам в ония сфери, гдето далеч от земните неволи и страдания душата намира отмора. След като се съсредоточих в съзерцание върху портрета, който Вие ми направихте, чувствавам нужда да ви благодаря от сърце. Ние, бедните сенки на една преходна действителност, чувстваме носталгия и неосъществима любов към един друг, непостижим свят.“

Айнщайн съдейства за организирането на голяма изложба на Борис Георгиев в галерията Шулте в Берлин, която преминава с успех.

През 1931 година Борис Георгиев успява да осъществи една своя дългогодишна мечта - той потегля за Индия. Съдбата пожелава да го срещне още на парахода с Махатма Ганди и неговата съпруга, които по това време се завръщат от конгрес в Лондон. Борис Георгиев вижда в лицето на Ганди „пророк и светец“. По-късно той посещава Ганди в ашрама във Вардха и успява да направи една малка скица, по която после прави портрет. В Индия художника тръгва по маршрута на Ръорих и прекосява цялата страна, като достига до Цейлон. В Бенгалия той е поканен от Рабиндранат Тагор, с когото се познава от по-рано,

да преподава живопис в неговия университет. Художникът обаче има друга програма.

Той продължава своите пътувания и срещи, които го сближават с най-значителните политически дейци като Джавахарлал Неру, Пандит Малавия, влиятелни управници, и благородници, сред чиито портрети се открояват и прекрасните женски образи на турската принцеса Нилуфар, съпруга на Хайдеерабатския престолонаследник, Дурре Шевар, гъщеря на последния турски султан Мехмед Рашид и съпруга на индийски махараджа, принцеса Амрит Каур Сингх. Принцеса Амрит Каур - една изключителна жена, която е вдъхновителка на Всеиндийския женски съюз и впоследствие министър в правителството на Неру. Тя съпровожда художника в неговите пътешествия в Хималаите, присъства и на срещата му с неговия учител Ръорих, която се осъществява през 1935 година в с. Нагар в Хималаите.

През 1936 година Борис Георгиев напуска Индия. За кратко време той се завръща в България и отпътува за Рим, където през 1937 година урежда голяма изложба, посрещната възторжено от критика и публика. Почестите, славата, благополучието, които притежава не са в състояние да задържат този странстващ дух завинаги и през 1951 той заминава за Бразилия, където остава четири години. Неговото изкуство е високо оценено и там, но Борис Георгиев се завръща в Италия през 1956 година. Европа на модернизмичното изкуство не е толкова благосклонна към художника и в края на живота си той отново среща оскъдицата. На 9. IV.1962 година художникът е погребан във Флоренция, при любимата си сестра Катя.

Използвани са материали от книгата на И. Михалчева „Борис Георгиев“

„Преди да дойда до последната гара, аз ще оставя произведенията си на моята скъпа родина, за да си спомня за един неин син, който с трудна борба и много скръб в живота си, се е старал да покаже със своето изкуство, колкото и скромно да е то, че и ние българите сме сътрудничили в областта на общочовешките идеали.“

„Портретите са за мен изследване на човешката душа, извън въпросите на чистата живопис, с желание да открия във всяко същество по-добрите качества на доброта и духовност. Аз имах щастието да рисувам образите на хора, които най-добре представят нашата епоха, и търсейки да ги разбера духовно, да стана с тях приятел и да изразя във формите на живописиста тяхната душа.“

то. Кармата означава, че в сегашния си живот си създаваш условията за следващия. Човек сам е господар на съдбата си, сам е ковач на своето щастие или нещастие. Подвластен е на закона за прераждането и така от един живот към друг върви по пътя на духовното усъвършенствуване. Прераждането на човешката душа е необходимо за нейната еволюция и израстване, защото по този начин разумното същество придобива нужните му опитности и култивира всички необходими знания и умения. По този път рано или късно трябва да бъде постигната крайната цел на човешкото битие - сливане с Абсолюта, възвръщане към изходната точка на духовното развитие, при съхранена индивидуалност и неповторима обаятелност на натрупания житейски стаж. Пътят към Бога не е директен, а минава през йерархията на световите и съществата, които ги населяват. Материалният свят е най-важното космическо училище.

Човекът е най-голямата ценност на единния живот. Човешкото съществуване, колективно и индивидуално, е неразделно единство с живота на цялото Битие, то се насочва и управлява от великата Божествена разумност и Любов. Човешката душа е вечна и безсмъртна. Но докато Бог, нейният небесен Отец е абсолютно неизменен във вечността Си, душата непрекъснато се изменя, като по такъв начин се развива и добива нови качества.

Гносеологически идеи. Теорията на познанието у П.Дънов се базира върху двойствената природа на нещата - духовна и материална. Истинското познание е насочено към вникване в реалната, т.е. в духовната същност на обектите. Материалната форма представлява отражение на реалното съдържание, което е необходимо, за да изрази вътрешния смисъл на самия живот. Със сетивата си човек може да познае само формалната, символната страна на реалността. Преди да изучи същината, човек трябва добре да познава резултатите ѝ. Ако разумното същество осъзнае себе си като Божествено начало, то ще е в състояние да разбере процесите, силите и законите на целия живот. Необходимо условие за развитието на знанието е вярата като принцип на човешкия ум. Същността на вярата е, че чрез нея се осъществява връзка между две души във Вселената посредством силата на Любовта. Бог е непознаваем, а Истината е проявление на Бога. Затова тя не може да се опише и възприеме в категориите на нашето

съзнание, понеже това означава да я ограничим в нейната безкрайност и вечност. Знанието представлява пробуждане на индивидуалното съзнание. А съзнанието е израз на отговорността, която човек носи с идването в сегашния живот, работата, която трябва да извърши, за да бъде осъществена еволюцията в неговия бъдещ живот, като същевременно се утвърждава и възможността за развитие на човечеството като цяло.

Човешкото познание е практическо, преживяно от човека, резултат на неговия опит. Знанието му носи живот, обновление, доближава го до космическата хармония. Истината е крайният предел на съществуващото, върховната му цел. Заг Истината няма нищо. Тя не може да бъде изказана. Тя се живее.

Новата култура

Най-важният момент във философията на развитието на П.Дънов е убеждението, че понастоящем цялата планета и човечеството навлизат в нова епоха. Тя е свързана с вълна от нови енергии и вибрации, изпратени от Великия Разумен център на Вселената. В новата епоха Земята ще излезе от 13-та сфера на страданието и ще влезе в ерата на Водолея (от астрологическа гледна точка този период от време е с трайност 2160 години). Сред хората ще се утвърди Шестата (окултна) раса, която ще бъде преход между ангели и човеци. Новата култура на шестата раса е културата на Любовта, тя е „онзи нов живот, дето ще цари пълна свобода и дето любовта ще бъде общ закон за всички“. В нашия свят на изменчивостта и илюзиите „ще настъпи царството на правдата, човекът ще овладее стихии на физическия свят, ще бъде свободен, разумен, ще се управлява не от страсти, а от знание“. Основният принцип на Новата култура ще бъде живот за Цялото. Новото човечество ще служи не на егоизма, а на алтруизма. И именно от световната славянска общност се очаква да внесе сред хората чувството на съзнателно побратимяване.

Според Учителя П. Дънов Новата култура ще бъде реализирана главно в следните три направления: 1) издигане ролята на жената в обществения живот, постигане на пълното ѝ равнопоставяне с мъжа; 2) решително отстояване на човешките права на индивидуално и колективно равнище, включително правата на малките народи и малцинствата; 3) повдигане на социално слабите обществени слоеве. Новата култура ще донесе свобода без всякакви ограничения. Тя ще се опре върху духовния опит на

Изтока, ще използва интелектуалните постижения на Запада и ще роди качествено ново интегрално познание и мироглед, една нова картина на света - универсална и изчерпателна.

Заклучение

1. Оценката на времето

Една личност от ранга на Учителя Петър Дънов не може да остане незабелязана за своите съвременници. Разбира се, не бива да се очаква всички въкупом да разпознаят поредната изява на Мировия Учител, да му се поклонят в знак на смирена почит и да го последват по трънливите групи на живота. Ала блазе на онази душа, която го стори! Вековете и хилядолетията се сменят в ритъма на Вечността, прецеждат безпоощадно гребното, делничното и тленното и остава да блести със сияйна красота само непреходното.

Тук ще приведем мисли и преценки на велики личности за Учителя П. Дънов:

„В днешната епоха най-големият философ, който живее на земята, е Петър Дънов.“ /папа Йоан ХХХІІІ, който като кардинал Анджело Ронкалий е бил посланик на Ватикана в България преди Втората св. война./

„България е една велика страна. На нея и на цялото славянство предстои да изиграят голяма роля в бъдеще.“ /г-р Рудолф Щайнер, основател на Антропософското общество./

„Аз съм един мъдрец, Учителят е в България.“ /Онисабуро Дегучи, водач на японското духовно движение Оомото./

„Мировият Учител е в България.“ /Джигу Кришнамурти - в речта си на световния

конгрес на Теософското общество, 1932 г., гр. Оомен, Холандия./

„Учителят е истински пратеник на Небето. Той е най-големият магнит, който е слизал някога на Земята.“ /Рене Генон, 1947 г., Франция./

Изследовател на живота на Лев Толстой свидетелства, че през 1910 г. той потеглил на път за България. Не достигнал целта си, понеже по пътя се разболял и починал. /Според биографията на Толстой от Берюков, с. 241./ Не са малко онези, които смятат, че мотивът му да предприеме това пътуване е било желанието му да се срещне с Петър Дънов, в чието лице той разпознал Мировия Учител.

През 1955 г. завършва живота си един от най-блестящите гении не само на ХХ век, но въобще на нашата цивилизация - Алберт Айнщайн. По Френското национално радио е излъчено обширно предаване за него. Цитирани са множество неговии изказвания по различни проблеми, между които и следното: „Целият свят се прекланя пред мен, а аз се прекланям пред Учителя Петър Дънов от България!“

2. Вечният Завет на Духа

Кой е Учителят Петър Дънов? Едва ли някога ще узнаем точния отговор. Можем само да предполагаме. Използвайки езика на езотеричното познание, следва да изтъкнем, че ние, земните хора, в най-високата си Божествена същност произхождаме от Слънцето - центъра и животодателя на нашата звездна система. Разбира се, не от физическото Слънце, което е само най-нисшият проводник

и най-грубото проявление на онова велико Същество, което посветените наричат Слънчев Логос, а от неговата духовна еманация. Нашите човешки монади - искрите вечен Живот, излъчени от Божеството, са слънчеви ангели (деви). Това положение на нещата не е гагено веднъж завинаги. Както и всичко останало във Вселената, то подлежи на възходящо развитие, на еволюция.

Какво бихме могли да кажем тогава за действителния произход на един Миров Учител, какъвто безспорно е Петър Дънов? Извън всякакво съмнение Той също е звезден дух. Ако произлиза от нашето духовно Слънце, то тогава би трябвало да принадлежи към някоя от висшите му йерархии. Някои изследователи свързват произхода на Учителя със Сириус - двойна или тройна звезда в астрономията, която в космически аспект е по-древна и по-развита от Слънчевата система и изпраща мощни енергии към нея, в някаква степен направлява нашата еволюция и е отправна точка за продължаване на духовното усъвършенстване на някои от човешките същества, приключили със земния стадий от своето индивидуално израстване. Не липсват и мнения, че Учителят Петър Дънов е Пратеник от самото Централно Слънце на нашата галактика (Млечния път), названо в някои литературни източници Алфиола. От гледна точка на обективния анализ, при съпоставка на личността на Учителя П.Дънов с мащабите и значимостта на неговата планетарна мисия тук, на Земята, третото изказано становище изглежда сякаш най-логично.

Но, както вече подчертахме, истинският, най-точният и най-проникновен отговор на този въпрос остава (и може би завинаги ще остане) дълбока мистична тайна, загадка на Божествения свят, която висшите Сили в Проявеното Битие не бързат да разкриват. Така е и с произхода на всички останали велики духовни учители на земното човечество, независимо от това какви определения и разкрития за тях можем да срещнем в специализираната литература. Най-сигурният начин да

разчетем неясния рисунък на един такъв космически ребус е самите ние да се извисим достатъчно в духовно-нравствено отношение. Пътищата за това са известни. Дали са ги същите тези Световни Учители на Любавта, Мъдростта, Истината, Правдата и Добродетелта. Един от тях е българинът Петър Дънов. И неговото място в плеядата на Божиите Избраници е особено важно поради простата причина, че Той е наш съвременник. Именно Той ни е разкрил най-актуалния за настоящата епоха Път към утрешния ден на планетата Земя, към бъдещето на нашата цивилизация и на нашето индивидуално „аз“. А най-същественото, най-отговорното за всички нас изпитание е точно тук и сега да бъдем такива, каквито Бог очаква да сме. За да можем със задръжни усилия да реализираме Неговия грандиозен План за света. Ако не го сторим, Мировите Учители ще останат самотници върху сцената на вселенския живот. Премъдри, всеопрощаващи и вселюбящи Бащи на капризни, немощни, егоистични и безпросветни деца. А ние просто не бива да бъдем такива! У нас е заложен потенциалът на Божественото (ср. Псалом 81:6) и наш свещен дълг е да го развием, да го изявим в цялата му сияйна пълнота. За да можем да бъдем полезни - всеки по своему, всеки според моментните си възможности - и да поднесем своя личен и неповторим принос пред вечния огън на олтара на Общото благо.

Затова и не е толкова от значение кои са били Мировите Учители на земните хора: кой е техният истински произход, откъде са дошли, къде са се отправили след проявата си в плът и т.н. Всички Те са изпълнили с чест своята основна задача - да провъзгласят Единството на Живота.

Най-важното е кои сме ние и какво трябва да извършим тук и сега. За да се изправим с гордо вдигнати чела, с чувство за достойно изпълнено предназначение пред прага на Вечността, където ни очаква с безкрайно търпение и любов нашият Създател - Творецът на всичко съществуващо.

СИЛАТА НА МУЗИКАТА

Йоанна Стратева

На малко хора е известно, че освен създател на духовно учение, носител на идеите на една нова култура, пред прага на която стои човечеството днес, Учителят П. Дънов е и композитор, творец на оригинална музика - уникално явление в историята на музикалната култура. Той се проявява не само като композитор, но и като

новатор-теоретик на музиката. Защото не е имало философ или учен, който така задълбочено и подробно да я разглежда във всички нейни аспекти и детайли. Няма въпрос от областта на музиката, който Учителят П. Дънов да не е осветил, и то по оригинален начин: музиката като принцип в Природата; практическото приложение на музикалното изкуство в живота; музиката като средство за лекуване; като метод за възпитание и самовъзпитание; като начин за тонизиране и хармонизиране на човека с Природата; като средство за събуждане на най-висшите сили и способности на душата; музиката като средство и език за влизане в контакт с Висшите сили. Като първокласен музикант и цигулар, Учителят П. Дънов не е пропуснал да добави и всички необходими правила за изучаване и изпълнение на музиката - настолни правила за изграждането на всеки артист.

Той е оставил около 200 песни, наречени от него „окултни упражнения“. Някои от тях са изградени върху интонации от българската народна музика. Други са адресирани към Природата. Трети са построени като музикални медитации и молитви; текстът при тези молитви е предаден на гревен свещен език. Създал е също и една специална система от упражнения - движения, музика и текст - наречена Паневритмия, която поставя човека в контакт с творческите сили на Природата.

Музикалното творчество на Учителя П. Дънов съдържа в най-концентриран вид основ-

ните идеи на Словото му и внася новото разбиране за музиката изобщо.

Музиката е една дълбока сфера на Битието. Онези, които са я създали са били велики разумни същества. В нея са скрити великите закони на мирозданието. Те са закони на творческия Дух на Битието. И може да се каже, че музиката е материализирано движение на Духа.

Всичко в природата трепти и тези трептения се носят като музикални вълни.

Всичко в природата е музика. И щом у човека се пробуди космичното съзнание, у него започват да се развиват способности, които го довеждат до потънко различаване на цветовете, тонове и звукове и той ще започне да долавя онази вели-

чествена симфония, която звучи в мировото пространство, която изпълва от край до край Вселената.

В човешкия свят проявата на музиката е свързана с пробуждане на съзнанието. Днес тя се изучава най-вече като изкуство или като средство за развлечение. Новата духовна музика, музиката на новата епоха си поставя по-високи цели. Тя се въвежда като метод за възпитание и облагородяване на човешкия характер, като средство за създаване на подходяща среда, при която само е възможно да се проявят висшите сили на душата. Тя е мощен метод за проектиране на мислите, чувствата и желанията от по-нисшия свят към по-висшия. В легендите за Орфей се казва, че с музиката си той можел да укротява зверовете, т.е. животинските влечения в човека. Редица факти доказват, че в звука и ритъма се крият мощни сили. На Земята най-гениалният израз на разумността е музиката. И ако някой мисли, че може да живее съзнателен живот без музика, той се лъже. Тя е така необходима за духовния живот, както въздухът, който пречиства кръвта. Това не значи, че човек трябва да бъде непременно професиона-

лен музикант, но да има дълбок усет към музиката, да я излива в своите мисли, чувства и постъпки. В основата на възпитанието и самовъзпитанието трябва да се постави музиката, в най-широк смисъл на думата. В човешкия свят всичко е разбъркано, а музиката е едно средство за внасяне на ред и порядък. В човека понякога има такива отрицателни състояния, които по никакъв друг начин не могат да се смежат. Тя има силата да разтопява леда и омразата, да пази и защитава човека от неблагоприятните условия. Където и да ходи човек, щом пее, той е в безопасност. Защото музикалното чувство в човека е проводник и трансформатор на силите в природата. Изобщо човекът е един кръстопът, където се преплитат милиони космически течения. Всички живи същества на Земята са врати, проводници на енергия. Щом човек развие своите музикални способности, те ще играят ролята на антени. Още в най-древните езотерични школи музиката е била използвана като един от най-мощните методи за тониране, като магическа сила, която има властта да преобразява.

Човек трябва да пее и свири, да развива своята музикалност, за да дойде във връзка с по-висшия разумен свят, да дойде в досег с тази непрекъсната хармония. Като външно техническо изкуство, музиката е едно нещо, а като идейно изкуство, т.е. като организирана сила в природата - съвсем друго нещо. Затова и новата духовна музика е построена върху специални закони, които изискват и различен начин на прилагане.

Пеенето трябва да стане един постоянен процес в човека - така то ще бъде фактор за преобразуване и организиране както на физическото, така и на духовното му състояние. Чрез съответни упражнения, в съответни гами може да се въздейства върху отделните органи на тялото. Музиката на бъдещата култура ще бъде магическа, тя ще лекува. Защото музиката изоб-

що е излязла от светилищата на Посветените. Всеки подтик в областта на музиката е дошъл от Великия космичен свят, а не от Земята. Музиката представлява вълни, отражения на Космичната музика, които долитат в човешкия ум и сърце. Центърът на музиката в човека се намира в мозъка, в предната част на главата, от двете страни на челото, над веждите. И музиката, която слиза от възвишения свят, се пре-

дава именно на онези хора, у които тези центрове са добре развити. Когато лошите мисли, чувства и желания вземат превес в човека, образуват се натрупвания, които изменят състава на тялото, изменят вибрациите на космичните енергии и тогава стават всички изкривявания в неговия живот и чувствата му потъмняват. И само когато човек вложи Любовта, чистата, безкористна любов, като подбуждение в себе си, само тогава ще може да възприема трептенията от духовния свят. Защото музиката, която човек

може да почувства в душата си, е израз на онази вечна Хармония във Вселената. Човек е един малък свят, в който се фокусират всички творчески енергии. Всичко, което става в целия космос се отразява в човека и обратно - всичко, което прави човек се отразява и в целия космос. Колкото по-организиран е човек, толкова по-висши ще бъдат и енергиите, които отразява. Всеки добър човек е добър проводник и упражнява добро влияние в природата. Всеки от нас носи отговорност както за положението на света, така и за неговото изправление.

Природата представлява верига от форми, така свързани една с друга, че взаимно да се подпомагат, а музиката е един велик закон, който осъществява връзката между всички тези форми. Човек е създаден по законите на музиката, която е в цялата Вселена. За човека музиката е едно вътрешно състояние на разбирателство с онзи велик Дух, Който е сътворил света. Музиката е среда, в която човек е потопен. Всяко нещо в живота, всяка негова проява има свой специфичен тон. Ако

Ако човек не може да схване разликата между два тона, как ще схване онези велики сили, на които тоновете са по-високи? Всеки човек има специфичен тон, по който се различава от другите. И никой друг не е в състояние да произведе този тон, освен самият човек. Но не зависи от човека къде ще бъде поставен да звучи като нота на Всемира. Само от великия Музикант зависи къде той ще постави отделната нота. Долу или горе, половина или осмина, в който и да е инструмент, човек трябва да се слива в едно с Цялото.

Щастието на човека зависи от Музиката. Невидимият свят свиря, видимият също свиря. Всичко е проникнато от Музика. Човек трябва да внесе тази хармония вътре в себе си и да чувства, че в него, в сърцето му нещо тихо пее, като че някъде дълбоко слуша тази хармония!

„Има случаи, когато човек с години не може да свърши някоя работа, но като изпее няколко песни, свършва я в много кратко време.“

„Когато музикантът твори, хиляди същества от невидимия свят вземат участие. Един даровит музикант е колективно същество. Който пее и свиря от любов, той се намира в обществото на музикални същества, те са около него и го вдъхновяват. Вълнението, което обзема големите музиканти преди концерта е признак, че от невидимия свят присъстват висши същества.“

УЧИТЕЛЯТ П.ДЪНОВ ЗА РАЗВИТИЕТО И ВЪЗПИТАНИЕТО НА ДЕТЕТО

Лазар Стойчев

Като третира факторите за развитието на детето, Учителят Петър Дънов посочва три основни: генетично заложено, социално предлагано и индивидуално избрано. В духа на това разбиране всеки един от посочените фактори е иманентно присъщ на развитието на детето, но особена значимост има генетичният, защото именно наследствеността предпоставя наклонностите и тенденциите в проявите на личността. Във филогенетичен план това означава признаване на забравената истина, че човек много пъти се преражда, като при всяко прераждане генетично заложеното е живият пергамент, върху който се вписват придобивки в настоящето.

Когато детето се ражда, има възможност генетично заложеното да се обогати с нови качества. Самото зачеване е велико тайнство на природата, защото то представлява момент на преминаване на духовната субстанция от едно измерение в друго, от идеално битие в материално. Това витално единство на човека с космоса не се нуждае от доказване.

Според Учителя естеството на човека е еманация на единния и вечен космос и духовната му субстанция е носител и на положителни, и на отрицателни характеристики. Доброто и злото се съдържат в самия организъм. Точно в този смисъл Учителят Петър Дънов говори за възпитанието на детето ка-

то належаща необходимост. В границите на всяко прераждане детето, човекът, е изправен пред свободен избор да извършва едни или други дела. От тази гледна точка трябва да се подчертае, че възпитанието на детето в духа на Любовта, Мъдростта и Истината е истинският път на развитие и усъвършенстване. Според Учителя „съвременното училище противоречи на детската природа и прегу всичко на периодите на детството, т.е. в даден образователен период у индивида не се развива това, което е съответно на този период.“ Учителят посочва, че всеки възрастов период се характеризира със синкретичното функциониране на трите вида психични сили, каквито са волевата, емоционалната и интелектуалната. В живота на детето те са неделими. Най-общо казано, първият образователен период се характеризира със следното подреждане на психичните сили по значимост: ВОЛЕВА, емоционална, интелектуална; вторият - ЕМОЦИОНАЛНА, интелектуална, волева; и третият - ИНТЕЛЕКТУАЛНА, волева, емоционална.

Трите образователни периода според Учителя са фазите на развитие и конструиране на личността, които се изразяват в три възрастови периода: от раждането до 7-та година, от 7-та до 14-та година и от 14-та до 21-та година. След 21-та година, казва той, „тези фази се повтарят, но с друг оттенък, с нови постижения и с по-богати познания“. Ако

през първите три образователни периода в душата на детето не са посетили семена, съответстващи на доминиращата психична сила, в следващите периоди на живота му закономерно настъпва процес на духовен залез. „Над едно трябва да се бди: първо, да не се похаби вътрешната сила на човека, и второ - да не се пропускат условията, които му дават възможност да постигне тази цел.“ Развитието и възпитанието на детето са явления, които се съотнасят така, както се съотнасят генетичното и социалното като фактори, т.е. разгръщането на генетичните програми е възможно само чрез усвояване на социалните програми.

Като третира проблема за свободното възпитание, Учителят казва следното: „Под свободно възпитание не се разбира да няма никаква дисциплина, никакъв ред и точност. Свободата не изключва дисциплината, не изключва големия ред и точност в учението. Да има дисциплина там, където има свобода - в това се изразява истинското изкуство да се възпитава.“

Любовта, приложена във възпитанието, означава възпитателят да вижда у детето величието на човешката душа - еманация на Божественото Начало. „Когато възпитателят гледа на детето с очите на любовта - казва Учителят - открива у него онази космическа неповторимост, онзи дух на великото дихание, който е във всичко и навсякъде“. И още: „При съвременното възпитание ние искаме да направим детето като нас. Това е погрешно, защото светът на детето не е светът на възрастния. Дайте му подтик да развие вложеното у него, защото то знае, но прозорчето, през което гледа, е малко. Колкото повече детето расте, толкова прозорчето му става по-голямо.“

От тази гледна точка истинското възпитание може да бъде само едно - свободно. „Където няма свобода, там няма реално възпитание, а гресиране. При положение, че учението на детето протича в условията на насилие, на заставяне, на налагане отвън, неговата „възпитаност“ ще изчезне, щом бъде поставяно при други условия“. Залагането на педагогическа стратегия не върху основните психични сили на детето, а върху презумпциите на възпитателя по-скоро осакатява неговото развитие, деформира способностите му, отклонява го от пътя на еволюцията. Защото „самобитното, което носи един човек, то-

ва е най-голямото му богатство - истинска хармония и красота“.

Методите на възпитание трябва винаги да носят белега на специфичността, защото е невъзможно двама души да се възпитават по един и същ начин. „Колкото хора има на земята - казва Учителя - толкова различни методи има на възпитание. При възпитанието може да се приложи един и същ принцип, но никога един и същ метод. Неуспехът на съвременната култура се дължи на това, че възпитателите си служат с един и същ метод на възпитание.“

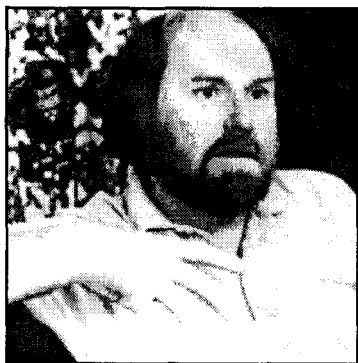
Макар да дава приоритет на наследствения фактор в развитието на детето, Учителят не пренебрегва ролята на социалния. Фактът на „майчината любов е най-сигурното свидетелство, че има Провидение в света на всички същества, че има едно Велико Разумно Начало, което дирижира нещата. Чрез майката говори Разумната природа - Великата Световна Майка. Тази е причината любовта на майката да вижда Божествената същина на детето си“. Новата култура е свързана изключително с незаменната роля на майката и семейството. „Ако всички майки и бащи станат жреци на чистотата и възвишения живот, ако те ясно разбират, че техните мисли и чувства се въплътяват в естеството на детето, ако природата оживее за тях във всичката си красота и величие, а чувството за отговорност е основното съдържание на всяко тяхно действие - тогава възпитанието ще се превърне в действителен фактор в развитието и усъвършенстването на човешката духовност.“ За неповторимостта и незаменимостта на майката в продуктивния живот на детето ето какво казва Учителят: „Всяко дете, което идва на света, трябва да вижда поне в едно лице въплътен образец, който следва. И този образец Разумната Природа му дава в лицето на майката, защото тя е синоним на любовта, а всички нейни други качества като безкористие, себепристрастие и пр., са само изявления на любовта“. Ето защо като повеля звучат думите на Учителя за жената, за майката: „Повдигнете жената! Поставете я на стъпалото, което тя заслужава, и ще видите, че в продължение на 25 години светът ще се оправя. Спасението на света е в повдигането на жената! Не повдигнете ли жената, не се ли повдигне и тя самата, от никъде не може да дойде спасение.“

ЕСЕИТЕ

/продължение от миналия брой/

Из книгата на Данаан Пару
„The Essen Book of days - 1993“

Ежедневното физическо единение на есеите

От голямо значение за есеите било духовният свят да бъде интегриран със света на плътта. Те ежедневно практикували не само умствено, но и физическо настройване с вибрациите на

висшите сили.

Комбинирани с дневната медитация, тези настройвания биха могли да бъдат използвани за по-тясно свързване на трите свята, съществуващи в нашите тела - на духа, на ума и физическия свят.

СЪБОТА - Началото на седмицата било посветено на храната и осъзнаването на нейното значение. Ако е възможно, отделете този ден за постене. Приемайте само вода или плодов сок и билков чай. Ако не е възможно да се пости всяка седмица, консумирайте малко храна, толкова, колкото е необходимо и съзнавайте качеството и ползата от нея.

НЕДЕЛЯ - Ден, посветен на грижа за Земята. В дух на възраждане, лечение и изобилие, отдайте колкото може повече време за творческа работа. Това може да бъде задният ви двор, общата ферма, розовите ви храсти или малка част от градинския парк, които плачат за любящи грижи. Фокусът е върху ролята ви на стопанин на планетата и върху ученето как да усвоявате жизнена енергия от растенията и да я отдавате обратно на света.

ПОНЕДЕЛНИК - Ден за мълчание и тишина. Не променяйте нищо в дневния си ред освен спиране на говоренето. Оставете светът да приеме мълчанието ви и напълно осъзнайте как вие се отнасяте към него.

Размишлявайте за многото алтернативни начини за свързване и общуване и как сред-

ствата на речта понякога размиват интензитета на нашите взаимоотношения. Записвайте в дневник изживяванията си.

ВТОРНИК - Ден за прост размисъл върху радостите на живота и пълнотата на вашето благословение. След утринната медитация и закуска направете продължителна мълчалива разходка сред природата. Избягвайте разсейването и се съсредоточете върху цветовете, уханията и състоянията на природата по това време на годината. Ако не ви е възможна утринна разходка, направете я по друго време на деня. Фокусът е върху създаване на мълчалива медитативна връзка с природата и ставането ви едно с околната среда.

СРЯДА - Тук фокусът е върху Слънцето. Позволете на неговата сила и светлина да навлязат в тялото ви. Станете рано и отидете на място, където можете да наблюдавате изгрева му. Започнете утринната медитация, когато първите слънчеви лъчи облеят тялото ви. Ако е възможно, нека слънчевите лъчи хранят голото ви тяло през този ден, даже и когато времето е хладно.

ЧЕТВЪРТЪК - Ден за очистване на всичките ви тела. Внесете в медитацията си духа на чистенето. Окъпете тялото си в приятна, безгрижна атмосфера на съзерцание. Осъзнайте връзките между собствената ви вода - кръвта и водите на живота. Помислете за сока на дърветата, за реките, езерата и океаните, циркулационната система на Майката Земя. Ценни са продължителни потапяния в горещи и студени вани/басейни/, както и клизми от време на време за вътрешно очистване/един път месечно, ако не се препоръчва друго/, за лекуване на конкретно състояние.

ПЕТЪК - Размишлява се за вдъшването и издишването на вселената, като се правят дълги периоди на контролирано дишане. По време на медитация сменяйте последователно лявата и дясната ноздра и вдъшвайте по десет пъти през всяка. През деня постоянно осъзна-

вайте своето дишане и често правете дълбоки вдишки. Размишлявайте за неподвижната точка /моментът между издишване и вдишване/. Това е времето, в което ние „умираме“ при всяко издишване и „се раждаме“ наново с всяко вдишване. Запишете всичко в дневника си.

ОТ ЕПОХА КЪМ ЕПОХА

В много древни духовни традиции съществува идеята за епоха. Тя трае около 2000 години и винаги отбелязва конкретен процес на промяна, който се извършва през този период на еволюция. Обикновено съвпадение ли е, че преди 2000 години есеите работеха в духовни общности и подготвиха пътя за нещо, което щеше да промени хода на човешките събития завинаги? И сега ние, в етапа на раждане на едно ново хилядолетие, чувстваме подтик за нещо съвсем ново, за една нова парадигма.

За какво подготвиха те пътя преди 2000 години? Традицията им говори за Месия, понятие, идващо от още по-древните корени на теологията на Мелхиседек. Днес ни е познат християнският термин Месия и той означава Спасител. Но древното значение не се е отнасяло за някаква личност, а за една енергия. Месията бил енергийно поле, съзнание, което навлиза в земния план всеки две хиляди години, или при всяка нова епоха. Ако Земята е готова да приеме тази енергия за разширяване на човешкото съзнание, тогава енергията ще „слезе“ върху земния план и човешкото съзнание ще започне да се разширява, за да я поеме. Ако Земята не е готова, енергията идва наново по-късно. Кога? Разбира се, след 2000 години.

Точно преди една епоха есеите помогнали на нашия свят за идването на Месията; те били, така да се каже, ефекта на „стотната маймуна“ за епохата. Те навярно са чувствали, че не се изисква всички да подготвят пътя. Необходима била много съсредоточена, осъзната маса. По това време липсвала енергията на Месията и есеите спомогнали за внасянето ѝ. Какво било качеството на тази енергия, която разширила съзнанието преди 2000 години? И какво общо има тя днес с нас?

За да го разберам, трябва да осъзнаем, че духовните традиции, говорещи за „Епохите“, са казвали също, че се изискват цели 2000 години за пълното интегриране на новата, навлизаща в материалния свят енергия. С други думи, онова, което е дошло преди 2000 години,

едва сега бива съзнателно възприето на широк план. Необходима е била цяла епоха, за да го придобием. Според астролозите навлизащата тогава епоха била тази на Рибите - на любовта, братската и сестринската любов, „Агаре“. Обич отвъд притежанието, любов на едно човешко същество към друго. Тази любовна енергия, която липсвала по онова време и която донесъл Христос в нашия свят, промени хода на човешкия живот завинаги.

Както сте забелязали, ние, хората работим за това почти 2000 години и все още не сме го постигнали. Задачата ни е да възприемем напълно тази енергия преди новото хилядолетие. И с увеличаване и ускоряване на родините мъки преди епохата на Водолея, съществуват хора, вътрешно призвани да засилят обичта към ближния, без разлика. Сега започваме да се отваряме за нашите братя и сестри навсякъде по света. Към края на хилядолетието ние трябва вече да сме създали тази маса от любовна енергия. Тя е необходима за следващото нахлуване на енергията на Месията. Не сме ли ние есеите за следващата епоха? Струва си да помислим за това с бързото наближаване на 2000-та година.

Какво ще бъде качеството на това ново „напояване“ с енергията на Месията? Преди 2000 години тя донесе посланието: „Всички мъже и жени са ваши братя и сестри; обичайте се един друг.“ Този път посланието се разширява до: „Вие и аз не сме само братя и сестри, ние сме ЕДНО.“ Преди 2000 години светът едва ли бе чувал мъдрите думи „Обичайте се един друг“. Това нещо се борихме да постигнем цели 2000 години. Сега поне една критична маса от хора започва да разбира тази мъдрост и да подготвя пътя за следващото учение, което ни казва, че всъщност няма „друг“, ние сме едно. Преди 2000 години есеите помогнаха да се внесе радикалната идея, че всички сме свързани и трябва да се обичаме така, както обичаме себе си. Днес ние подготвяме пътя за идеята, която сепва интелекта, че „другият“ е една илюзия. Вие и аз сме едно съзнание, отразено в безкрайната гъга на привидното разнообразие и различия. Заг илюзията, всички сме едно цяло. Всички. Без изключение!

В тази светлина става ясен и нашият път. Когато усвоим мъдростта на предишната епоха, ние същевременно подготвяме нашия свят за новото, което го очаква. Ще се учим да „обичаме другия като себе си“.

Превод: Мунка Петрова

петък вечер
НЕБЕСНИЯ ОТЕЦ и аз
сме ЕДНО

четвъртък вечер
Ангел на МЪДРОСТТА, слез върху
моето умствено тяло и просветли
всичките мои мисли
ВЪЗВИШЕНИ МИСЛИ

събота вечер
Ангел на ВЕЧНИЯТ ЖИВОТ, слез
към мен и дай вечен живот на
духа ми
ГРАВИТАЦИЯ
външните планети

сряда вечер
Ангел на ЛЮБОВТА, слез върху
моето емоционално тяло и
очисти всичките ми чувства
ВЪЗВИШЕНИ ЧУВСТВА

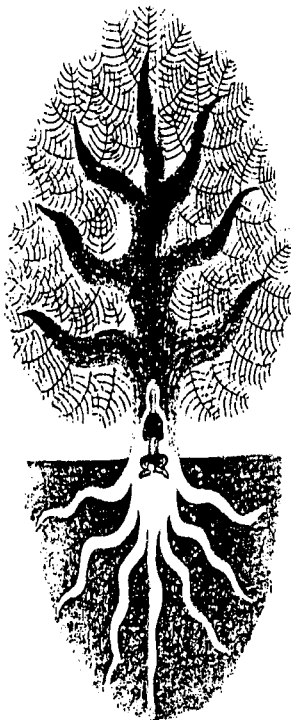
вторник вечер
Ангел на СИЛАТА, слез върху
моето физическо тяло и
насочвай всичките ми действия
ЗВЕЗДИТЕ
Космично-жизнените сили

вторник сутрин
Ангел на РАДОСТТА, слез на
земята и донеси красота за
всички същества
ХАРМОНИЯ

понеделник сутрин
Ангел на ЖИВОТА, навлез в
моите крайници и придай сила на
цялото ми тяло
ДЪРВЕТАТА
Жизненост

неделя сутрин
Ангел на ЗЕМЯТА, навлез в моите
репродуктивни органи и възроди цялото ми
тяло.
ГОРНИЯТ СЛОЙ НА ПОЧВАТА
растеж

събота сутрин
ЗЕМНАТА МАЙКА и аз сме едно. Тя дава
животворна храна на цялото ми тяло
ХРАНЕНОТО, ГРИЖОВНОСТ

неделя вечер
Ангел на ТВОРЧЕСКАТА
ДЕЙНОСТ, слез към човечеството
и дай изобилие на всички хора
ПЧЕЛИТЕ
творческата работа

понеделник вечер
мир, мир, мир
Ангел на МИРА бъди винаги и
навсякъде
ЛУНАТА
Вътрешния мир

сряда сутрин
Ангел на СЛЪНЦЕТО, навлез в
моя слънчев център и внеси
огъня на живота в цялото ми
тяло
СЛЪНЧЕВИТЕ ЛЪЧИ

четвъртък сутрин
Ангел на ВОДАТА, навлез в
кръвта ми и влей водите на
живота в цялото ми тяло
РЕКИТЕ, ПОТОЦИТЕ и т.н.
Циркулацията

петък сутрин
Ангел на ВЪЗДУХА навлез в белите ми
гробове и внеси дъха на живота в
цялото ми тяло
АТМОСФЕРНИТЕ ЕНЕРГИИ
Дишането

Дървото на живота на есеите

*Пързалката на слънчевия лъч.
Танцът хаотичен на пращинките.
Игра или борба между небесното
и земното привличане?*

Хаосът е подреден като звуци на красива дума.

ПРАЗНИЦИТЕ НА ПРИРОДАТА ЕСЕН - ЗИМА

ПРАЗНИКЪТ НА ЕСЕНТА

Импулсът, даден през пролетта като прилив на енергия от космоса към Земята, се реализира през есента, когато се събират плодовете на тази енергия. Затова пролетта и есента са два полюса в проявяването на космическия ритъм. По закона на този ритъм, от количеството и напрежението на енергията през пролетта можем да разберем каква ще бъде есента. През лятото можем да познаем каква ще е зимата. Ако то е горещо и сухо, зимата ще бъде снежна и студена.

От 22 септември Слънцето навлиза в Южното полукулабо и активните творчески сили се пренасят там, а в Северното полукулабо започват да действат други сили, които носят мекота и вътрешна топлина. Това течение символизира жената, докато лятното, огненото – мъжа. През есента човек се възбелява в себе си и обработва нещата отвътре. Външната светлина и топлина намаляват, а вътрешните сили се увеличават. Това е моментът, в който жената /душата/ може да прояви своята вътрешна светлина и топлина, т.е. своето добро. Активизира се духовната сфера на живота. Тогава започва и учебната година, защото се създават благоприятни условия за умствена работа.

Поляризирането на силите, макар и субективно, е свързано с едно обективно явление, което става в космоса. В началото на пролетта Слънцето навлиза в зодиакалния знак Овен, който е знак на слънчевата екзалтация, т.е. то проявява в него енергията си, затова е и този прилив на активност във външен план. В началото на есента Слънцето навлиза в знака Везни. В този знак Сатурн е в екзалтация, а той представлява разумността, но едновременно с това е емблема на студене-

ното течение в Природата. Тогава се наблюдава прилив на умствена и духовна енергия, възбеляване, движение навътре, силите на външния и вътрешния живот възстановяват своето равновесие.

През есента на своя живот човек трябва да събира плодовете на активната си дейност от пролетта и лятото. Всички мисли и чувства, посетили през пролетта и лятото на живота дават през есента своя плод.

Времето на есенното равновесие, когато Слънцето е в знака Везни, се празнува като време на хармония и равновесие.

ПРАЗНИКЪТ НА ЗИМАТА

Зимата се отличава с най-голямо отсъствие на светлина и топлина във външния свят. Всичко е сковано от студ и лед, животът се е оттеглял във вътрешната сфера на Битието. През лятото човек изучава закона на светлината, а през зимата – закона на вътрешната топлина. Светлината е във връзка с Мъдростта, а топлината – с Любовта. Външният начин за изразяване на любовта е чрез светлината и знанието, а вътрешният – чрез топлината и доброто.

През зимата душата на Земята се оттегля към центъра, т.е. прибира се в себе си и подготвя условията за нов живот, който трябва да се развие напролет по нейната повърхност. Възбелява в себе си, земята пази покой на всички същества в зародиш, които населяват нейната повърхност. Душата на Земята им придава нови импулси и ги подготвя за нова проява на Божествения живот. Когато човек задейства вътрешната топлина и светлина на душата, те създават условия за раждането на висшето АЗ, на Божественото дете Исус.

Висшето Божествено начало в човека се проявява след като той насочи силите си към вътрешната същност на Битието. Външният му живот е само условие, подготовка за проява на тази вътрешна страна. Най-добри условия за това предлага зимата. Така както студът запазва зародишите, същото става и при човека: когато настъпят студентите и мрачни зимни дни в неговия живот и външните условия са неблагоприятни за него, той трябва да се вгълби в себе си. Ако не дойде този студ, човек не може да се роди, не може да събере сили за ново начало. Той би се разпилявал по периферията на живота. Сатурн, който управлява зимата, направлява тази вътрешна концентрация на силите.

Коледа е празник на зимата, празник на раждането на висшето АЗ и от дълбока древност се е чествал като празник на пробуждането на човешката душа. Този празник винаги е бил едно възпоменание на човека за първичното негово естество, за изначалната чистота на душата.

В Исус се ражда една душа, която не е минала през прераждането, една душа, която ни показва състоянието на човека преди грехопадението.

И така, първият празник на Природата, е празникът на пролетта, на прилива на енергия – това е празникът на Любовта. Вторият – празникът на лятото, на свещения огън е празникът на Мъдростта. Третият голям празник на Природата, през есента - е празникът на Доброто, на Правдата, на разпределението на благата. И най-после, в началото на зимата – 22 декември, празнуваме момента на висшето познаване на Божествената природа. Това е Коледа, празникът на Истината.

Празниците на Природата имат дълбок смисъл. Те са дни, в които при различни космически условия душата се намира в различни отношения с Великата Разумност.

По материали от Боян Боев
Подготвил: Д-р Йорданка Попова

*Есен е. И слънцето залязва.
В цветната си шапа есента
стиска дните, постепенно ги стопява.
Хладен дъх повява в нежността
и не знаем до кога ще стигне топлината.*

*Слънцето залязва. И е есен.
Пъстрият концерт от цветове
бавно се превръща в проста песен.
Всеки цвят на пръсти се прибира в белия.
Духат все по-бели ветрове.*

*После всичко ще се подреди,
ще заеме точно своето място
и ще стане голо, чисто, ясно.*

КЪМ ВИСИНИТЕ

Джордж Тривелиън

Тази велика последна нощ на годината е важно събитие в цикъла на живата Земя, тъй като разделя магическия период на дванадесетте святи нощи. Цялата природа е в очакване. Сякаш чака ново позволение от небесата да поеме отново към активност и развитие, които ще я доведат до пролетта. Почувствайте тази абсолютна тишина! Колко е правилно да встъпим в Новата Година или в медитация, или с празненство. Какво нещо е усещането, че участваме в космическия празник!

Какво представлява светът, за който сме така загрижени? Чуйте тези думи, изречени през тринадесети век от Майстер Екхард:

„Всичко, което е вън от човека, в цялото негово многообразие, вътрешно е едно. Всичко това – стръкчетата трева и камъните – всички тези неща са едно. Това е най-дълбоката дълбочина, от която съм напълно запленил.“

Съвременен израз на тази тема дава Роджер Лундквист:

„Множество фини копирени нишки тъкат заедно великия гоблен на живота; върховната нишка, великият Тао вдъхновява хиляди неща за съществуване, така че да отразят необятната дълбочина и неуловимост, бидейки едно с неговата всеобхватна същност. Всички неща си взаимодействат в постоянно променяща се непрерывност, еднакво обусловени от неизменния и неподвижен център, точката на покой, откъдето във всеки момент започва космичният танц.“

За това съзнание става въпрос – това върховно изживяване, когато човешкото същество разчупва обичайното си сепаративно себесъзнание отивайки към космично съзнание. Това е поетично изживяване: директно, непосредствено и сигурно изживяване на реалността като велико единство. Ние всички сме на прага да преодолеем ограниченията на обвързаното от петте сетива и мозъка съзнание, когато умът в нас става едно с Универсалния ум. Такова е вълнуващото време, в което живеем.

В светлината на това схващане как да постъпим с ужасяващата картина, която светът ни представя днес?

Важно е да помним, че целият космос е жив и че той е една огромна мисъл на Бога. Книгата на Сътворението започва така: „В началото Бог създаде небето и земята...“ Но „Книгата на Творението“ на есеите в противовес на това казва: „Без начало, законът създава живот и мисъл.“

С други думи, налице е постоянно изближаване на девствена мисъл и нов живот, извиращ от Божествения източник без начало и без край. Докато нашият свят изглежда като че ли се сгромолясва в масивна ентропия, вечният живот се влива в огромния океан от мисъл, интелигентност и творческа идея.

От тук идваме до концепцията за ангелските Йерархии. Ангели е просто името, което даваме на нишките на Божията мисъл, толкова живи, че ги приемаме за същества, подреждащи се в девет велики йерархии от Елохимите и Серафимите надолу до невидимите същества, които пряко се грижат за нас. Нашето въображение трябва да схване, че това са нива на интелигентност нагоре и нагоре към Божествения източник с все по-висши и по-висши вибрации. Самите ние сме наречени Десетата йерархия, духовни същества, родени на Земята в твърдата солидна материя, плътни тела, приковани в света на сетивата, с много ниска честота на трептене.

Петте сетива ни позволяват да работим в този свят и същевременно са филтри, които ни предпазват.

„Човечеството не може да понесе твърде много реалност“ – казва Т.С.Елиот. А в поемата „Клетката“ Мартин Армстронг казва: „Човек, страхувайки се да живее, затваря си душата в петте сетива.“

Предизвикателството за нас сега е да се осмелим да излезем в един по-голям свят. Ние пресичаме ограничителната линия и започваме един вид изследване на космоса – едно изследване на вътрешното пространство, което отваря пред нас вечността, едно изследване на мисълта и творческото въображение, което ни води към целия космос. Призовани сме да пристъпим в сферите на творящите йерархии и да прегърнем холистичния светоглед, според който от Божия ум възникват творящи Идеи – Същества, които намират израз във физическите форми. Смайващият артистизъм на природата – цветя, гървета, скали, кристали, птици, животни и самото човечество са израз на този свят.

Цялото е едно велико единство при всичкото си многообразие и има много нива на интелигентност. Всяко видимо тяло е претворена идея.

Самото слънце, изглеждащо като газообразно тяло, е структура, позволяваща на висши духовни същества да работят. Заг физическото слънце има едно духовно слънце. У.Блейк, големият ясновидец е знаел добре това. „Когато Слънцето изгрява – казва той – нима мислите, че аз виждам само една златна жълтица на небето? Не, не и не, аз виждам неизброимо множество небесни духове, които пеят: „Слава на Бога във висините!“ Той е можел да вижда духовното слънце през физическото.

Господарят на духовното слънце, на Елохимите и Серафимите, е този, Когото наричаме Христос, и Който сега облива със светлината си нашата планета. Този космичен Христос е счел за необходимо да слезе долу и да навлезе в земния живот; да бъде един Бог, преживял човешка смърт. Така Той е овладял цялата жизнена сила на Земята. Езотерично погледнато, Възнесението Господне на небето е проникване в етерното тяло на планетата и издигането му към по-висшите вибрации на етерния свят. Той казва: „Сега съм завинаги с вас, до свършека на света.“ И затова намираме Божественото Му присъствие във всяко растение, дърво, птица и животно и във всяко човешко сърце. Цялата етерна жизнена сила е обиталище на великото същество на Христос.

Ние трябва да разберем, че интелигентността е творяща на всички равнища. Ние смятаме, че на Венера няма живот, защото там е толкова горещо, че бихме изгорели. Виждате ли колко е ограничено мисленето ни?

Това, което мислим е, че това тяло не би могло да живее на Венера. Но това тяло е храм, предпазваща обвивка, която позволява на едно духовно същество да слезе на Земята. След като сме на камениста планета, ние се нуждаем от тяло с тежката плътност на Земята, твърд скелет, който ни позволява да действаме като човеци. Ако трябваше да се въплътим на водна планета, сигурно щяхме да имаме тяло на риба, на газообразна планета – газообразни тела, а на пламтяща планета, като слънцето – пламтящо тяло. Цивилизацията може да съществува на всякакви места. Казано е: „В дома на моя Баща има много обиталища.“ В една вселена с по-висша интелигентност, в това, което наричаме пространство, може да съществува цял град изцяло невидим за нас, понеже сетивата ни са адаптирани към физическия свят. Точно сега например, звукови вълни, носещи музика на Бетовен, джаз и много други неща протичат постоянно през тази стая, но след като не сме настроени към тях, нямаме инструменти да ги уловим, тези звуци остават напълно неосъзнати от нас. Така и в пространството има планети, цивилизации и архитектури, невидими за нас. Цялото творение е изпълнено с интелигентност, далеч надминаваща нашата.

Ние не сме най-високото стъпало на интелигентност – ние сме висока точка само в земната еволюция. Но на Земята човечеството е тази Съзнателна част от природата,

която сега има свободата да поеме отговорността за еволюцията. Еволюцията не е само сила, която образува и развива форми, тя е сила, която е дадена в наши ръце и която ни напомня, че имаме свободен избор да сътворим света, който сме избрали. Посредством еволюцията ние работим в посока към първичния архетип на човека: духовното, космично същество, създадено по подобие на Бога.

Нашият потенциал е абсолютно неограничен. Като синове и дъщери на Бога ние се развиваме и разширяваме и няма нищо, което да спре това развитие в посока към цялото. Нашето поколение трябва да стори това.

Застанали сме на острието на бръснача и трябва да тръгнем към съзнателна еволюция. Егоцентризмът, алчността, невежеството са ни довели до там, че можем да разрушим цялата планета и живота на нея.

Алтернативата е да поемем към бъдеще, много по-прекрасно, отколкото бихме могли да си представим. Изборът е наш. Какво ще изберем?

Не забравяйте да мислите холистично. Земята не е мъртъв минерал, а живеещ и дишащ организъм със своите еквиваленти на мислене, чувстване, кръвообръщение, жлези, съзнание. Ние сме микрокосмът, Земята е макрокосмът. Самият факт, че ние имаме кръвообръщение и ендокринни жлези означава, че и с макрокосмоса е същото.

Но нещата не спират до тук. Не може да имаме жив организъм вътре в мъртъв механизъм. Цялата Слънчева система е също жив организъм, чието сърце е Слънцето, а планетите са ендокринните жлези. Всяка жлеза е фокус на жизнените сили на тялото; ако една жлеза заболее, работата на цялото тяло се разстройва. Една от жлезите в планетарното семейство на Слънцето е заболяла и заплахва да угаси живота в себе си. Колко дълго смятате, ще търпят висшите същества тази болест? Отговорът е ясен - не за дълго.

Операцията за лекуване и почистване на планетата е вече в ход. В последното десетилетие върху материалния свят се излива една сила, наречена Любов – една висша вибрация от светлина и хармония, която повишава скоростта на неговите трептения. Тъй като човешките същества са част от този свят, нашите собствени трептения се повишават. Ние сме на прага на четири- и петизмерното съзнание. Извършва се промяна.

Парадоксът е, че на човечеството е дадена свобода. Тази прекрасна планета е нашата тренировъчна площадка и база за дейст-

вие, за да станем съработници с Бога. Великият Творец е поискал част от Неговото прекрасно творение също да може да създава! Той е пожелал като погледне надолу да си каже: „Виж ти какво вълнение! Виж какво са започнали да правят на малката ни планета Земя!“ Представете си ангелите, как ни наблюдават и казват: „Я гледай, те са направили нещо, за което никога не бихме се сетили! Те правят нещо наистина ново!“

Когато човечеството започне да твори, космосът се обогатява. И Бог също се обогатява, защото всяко нещо работи като част от цялото. Това е начинанието, в което сме въвлечени.

Тази планета е толкова важна, че най-висшето същество на Духовното Слънце е сметнало, че си струва да слезе и да мине през смърт на нея. Какъв комплимент! Ние се мъчим да зачертаем човешката раса като случайност в природната селекция, но колко абсурдно е това! Ние сме велик експеримент на Бога, дарен със свобода, която не може да бъде отнета. Ангелите работят с нас, но сигурно Архангелите, които ги ръководят им казват: „Тренирайте вашите мъже и жени там долу, но по никакъв начин не се бъркайте в свободата им.“ Ние самите постъпваме така с нашите деца, като им даваме цялата възможна свобода в процеса на обучение. Но ако децата решат да налагат огън в гостната, ще трябва да им кажем: „Не. Не ти позволявам това. Иди да играеш другаде.“ Просто има рамки, отвъд които не трябва да отиваме.

Нима мислите, че когато се отнася до един жив организъм в слънчевата система, която е част от живия галактичен организъм, Божественият свят ще стои със скръстени ръце, казвайки: „Изглежда, че те наистина искат да се взривят, но да не ги безпокоим. Не бива да ограничаваме свободата им.“ Абсурд!

„Каквото Бог е съчетал, човек да го не разлъчва.“ – Този цитат обикновено се отнася към женитбата. Но Бог също е съчетал атома с неговото ядро и разцеплението на атома е едно неморално откритие, което няма нищо общо с живота. То е животоразрушаващо и поради това не може да бъде оправдано. Тук вече може да се намеси висшата интелигентност. Много съобщения, идващи от висшите нива на ангелска интелигентност внушават, че е немислимо човечеството да бъде оставено да разруши живота на планетата. Ако ние решим да натиснем бутона, те ще се намесят. Те са казали, че тяхната интелиген-

тност е толкова по-напред от нашата елементарна електроника, че не биха се затруднили веднага да неутрализират какъвто и да е ядрен уред.

Нещо повече, те следят непрестанно нашата планета, невидими за нас, с милионите си кораби. Те отблизо наблюдават всичко, каквото вършим, невидимо присъстват на всички военни съвети, консултации, на Кремълските срещи.

Не ви моля да вярвате на всичко това. Твърденията за духовния свят не могат да бъдат доказани със сетивата. Науката е построена върху доктрината, че не може да се вярва на нещо, което не е доказано по този начин, но в резултат на това ние сме се откъснали от живото цяло, от свръхсетивния свят, когото изследваме сега с вас.

Обаче ако тези идеи ви допадат, вложете ги в ума и сърцето си и действайте, като вярвате в тях, гледайте на живота в тяхната светлина.

Всяка идея е живо същество и когато е истинска и вие заживеете с нея, Вашата увереност ще се засилва до момента, когато просто ще знаете, че това е истина. Ние сме създали проблеми на тази планета, когото човечеството не може да разреши само. Съобщенията от висши източници много пъти са казвали, че ако продължаваме да мислим от позициите на сепаратизма, ние никога не ще ги разрешим. Но ако променим съзнанието си така, че да работим съвместно с Цялото, тези проблеми могат да бъдат решени.

В едно послание Архангел Гавраил е казал: „Армиите ще бъдат спрени от голям природен катаклизъм. Оръжията ще се стопят в ръцете им. Те ще разберат накрая, че Земята е стигнала в точката, когато вибрациите ѝ не търпят повече масови избиения на част от жителите ѝ. Столетия човекът е проливал кръв върху Земята; сега вибрациите ѝ отхвърлят убийството. В голямата война, когато човек насочи оръжие срещу своя ближен, то няма да функционира. В новата вибрация всичко, което причинява разрушение, ще се стопи. Човек, който изрече деструктивни думи, ще се дезинтегрира. Всичко негативно ще изчезне.“

Всичко това е напълно възможно. Голямата надежда сега е, че ако този бутон бъде натиснат, това ще бъде сигнал не за начало на неконтролирано унищожение, но за извисяващо освобождаване на Живата енергия в атомното ядро. Тази енергия е самият Христос. Той Присъства сега не само в етерен

план, но и в ядрения център. И понеже Той е във всеки един от тях, не е ли по-вероятно една експлозия да доведе до огромно проявление на светлина, изпълваща небесата, истинската, заслепяваща светлина на посвещението? Може би това е смисълът на апокалиптичната фраза: „Под звуците на тръбите слезаше човешкият син от небесата, в сила и голяма слава, и под звуците на тропетите на ангелите.“

Виждате в какво приключение живеем сега.

Светът е в опасност и изглежда като че ли рано или късно ядреното копче ще бъде натиснато. Какво да правим тогава? Ако е правилно материалистичното мислене, тогава нека да ядем, да пием и се веселим днес, защото утре ще умрем. Но има и друга истина: нека да работим с Божествената сила, за която не е трудно да неутрализира бомбите. Блясъкът на една Божествена мисъл може да промени нещата на молекулярно ниво и да пречисти планетата.

Това са измеренията на времето, в което живеем. Като знаете това, ще разберете, че кризата, която преодоляваме, е източник на непресъхваща радост. Планетата се движи към нова епоха и ние трябва да изпълним своята роля във величествената грама.

„Един вятър премина през света
и разтърси границите му,
Нови неща се борят
да бъдат родени
и нищо няма да остане същото.
Земята е уморена
от своето минало,
от глупост, омраза и страх.
Зад мрачното и бурно небе
се приближава зората на Бога.

Един вятър фучи над земята,
със сила и гръм.
Тропетите на Царя – Христос
отекват в небесата.
Призив за кръстоносен поход
към висините
вика смелите и верните.
Да намерим Новия Ерусалим
и да съградим света отново.

(F.C. Harpold)

Това е, в което сме въввлечени,
мили приятели.

Превод: г-р Светла Балтова

ПРОСТРАНСТВОТО

Борис Николов

Пространството е изпълнено с живот - сегашният, миналият и бъдещият. В Пространството се пазят картините на живота. От тях се вижда как той се е развивал. Те могат да бъдат извикани и днес и пак да се видят.

Пространството е загадка, тайна и за съвременната наука.

Неизчерпаемо е Пространството. Всичко излиза от него и се връща пак в него. Човешката мисъл трябва да бъде отворена за Пространството, за да възприема онова, което иде от него. Животът и Пространството са неразривно свързани. Заради живота съществува Пространството.

Изучавайте Пространството, Безграничното и Вечното! От него иде към нас нещо топло, родно - „Домът Господен“... Защото нашият живот и животът на Пространството са един живот.

Пространството е сложно силово поле. Какви сили се срещат там? Проникването в него е безкрайно. Човешката душа има това дарование, тази способност - да прониква Пространството.

Колкото по-съвършен е човек, толкова по-дълбоко прониква Пространството. Животът тогава му се разкрива във все по-голяма и по-голяма пълнота.

Ние пътуваме в Пространството с мисълта. Тя се движи със скорост хиляди пъти по-голяма от тази на светлината. По-бърза от мисълта е обаче интуицията - тя присъства едновременно навсякъде и във всичко и чрез нея ние можем да знаем всичко мигновено.

Материалния свят ние познаваме чрез петте сетива, които имаме. Те имат дълга история на развитие. Чрез тях ни се разкрива светът на материята. Етерният и астралният свят обаче ни се разкриват чрез други седем сетива, първото от които е интуицията. Тя едва сега почва да се пробужда в човека. Ала какъв живот има да ни разкрият тези седем сетива? - Нови светове, непознати до сега. А Учителят казва, че всъщност душата има 49 сетива! Безкрайни перспективи стоят пред човека.

Животът присъствува в Пространството. Бога ние познаваме като Живот. Какво друго по-голямо доказателство може да се иска от това? Живот има в Пространството, и какъв пулс бие в него! Понякога този пулс е тържествен - това са „празници на Природата“ тъй ги нарича Учителят; това е среща с великите Братя, които ръководят живота. Тогава те ни изпращат своето благословение.

Животът е поверен в сигурни ръце, не се безпокойте за него! Всяка криза, каквато и да бъде тя, ще бъде преодоляна.

И тази година Светлите Братя изпращат своето благословение до нас и до всички човечеци. Те казват: „Не се страхувайте! Бъдете смели и решителни! Ние сме с вас!“

Учениците на Божествената школа са сред всички народи. Те работят за обединение на човечеството, за реализиране на Братството. На тях пращаме ние своя братски привет!

„Мир ви оставам.
Моят мир ви давам“

Послание на брат Борис по случай съборните дни 28 август 1981 година

СФЕРА НА ПЛУТОН

Стивън Аройо

из книгата

„Астрология, карма и трансформация“

Повечето астролози са съгласни, че планетата Плутон символизира житейски изменения, които са толкова сложни, и имат толкова дълбоки източници, че значението на тази планета при рождения хороскоп е обвито от тайнствена аура. След нейното откриване бяха направени много опити да се изясни значението и влиянието на Плутон върху „масовата карма“ и световните събития, но никъде не съм успял да намеря някакво обяснение за значението на тази планета за индивидуалното човешко същество и нейното психологично действие, което да приема за пълно.

Изглежда, че винаги има нещо скрито около Плутон, нещо неуловимо и трудно за вместване в обикновенните логически понятия. Всичко, свързано с Плутон, леко се отклонява от обичайното, малко ексцентрично е, показателно е за космичните мащаби, които стъписват ума. Това е в сила не само за астрологичната функция, но и за фактическото движение на планетата.

Орбитата на Плутон е елипса, както орбитите на останалите планети, но е сравнително много по-еклиптична отколкото която и да е друга от орбитите на големите планети в слънчевата система.

Докато тъгля, който образуват орбиталните равнини на другите планети с орбиталната равнина на Земята, или плоскостта на еклиптика, е до 7 градуса, орбитата на Плутон се отклонява до 17 градуса от тази равнина. Най-голямото разстояние на тази планета от Слънцето е 40 астрономични единици, (една „астрономична единица“ е най-голямото отклонение на Земята от Слънцето - около 93 милиона мили). Съответно разстояние от 40 „астрономични единици“ закръглено е 3 700 000 000 мили. Орбитата на планетата обаче е толкова еклиптична, че разстоянието и до Слънцето варира в рамките на 1 800 000 000 мили - от минималната дистанция,

която е 2 800 000 000 и е по-малка от тази на Нептун, до близо 4 600 000 000 мили или 65% по-голяма от тази на Нептун. Както останалите планети, и Плутон обикаля около Слънцето в посока от запад на изток или обратно на часовниковата стрелка. Неговата пълна обиколка около Слънцето се равнява на 250 наши години, тоест една година в този „свят“ е равна на две и половина земни столетия.

Интересно обстоятелство е, че ако неговата орбита лежеше в същата равнина както тази на Нептун, Плутон в перихелий би влязъл леко навътре в орбитата на Нептун. Като резултат обаче от силно наклонените взаимно орбити на двете планети, те не се пресичат в нито една точка, въпреки това в своята най-близка до Слънцето позиция Плутон е малко по-близо до него от Нептун. Според Др. Франклин от Хайгн Планетариум в Ню Йорк сити, Плутон ще бъде по-близо до Слънцето от Нептун от декември 1987 и ще остане в това положение до 14 март 1999. Много астролози коментират този период, като го свързват с ключови промени в културалното развитие на света. Специално Дейн Ръдгар подчертава, че това преминаване на Плутон по-близо до Слънцето от Нептун има стимулиращ или „посяващ“ ефект на най-дълбоките нива на колективното съзнание. Той пише:

„Може да се каже, че в известен смисъл Плутон символизира семето, паднало в хумуса, който се състои от разложените и преминали през химическа реакция останки от годишния растителен цикъл / продукт на Нептуновия цикъл на разграждане/. Той може също да се отнесе към христовото „слизване в ада“ преди Неговото възкресение. Когато Плутон пресича Нептуновата орбита, можем да кажем, че се проявява като процес на освобождаване от миналото и импрегниране със семена от образи за бъдещето. Впрочем този период на Плутоновото „завръщане“, е исторически погледнато, необикновено важен, такова периоди често свидетелстват за реполя-

ризация на колективното несъзнателно и на идеалите на човечеството; те по един или друг начин активират фактори, дълбоко вкоренени в човешката природа и общи за големи човешки групи.“

Едно от най-забележителните неща за Плутон е, че неговото значение обхваща много противоположности, на които ще се спрем накратко. Дори само изучаването на планетата от астрономична гледна точка ще ни сблъска с измерения, вариращи от най-малкото до необятното. Например Плутон е от почти четиринадесета звездна величина, което означава, че неговата яркост е около една 160 част от яркостта на най-слабата звезда, видима с невъоръжено око в безлунна нощ. Тази минимална яркост обаче, както и със съвсем малките му размери са заблуждаващи що се отнася до силата на Плутон, която далеч надхвърля неговите физични качества. Изглежда, че за нищо, което е свързано с Плутон / или със Скорпион и нещата от осми дом/ не можем да добием точна преценка според неговата външна проява или наблюдавайки външната му характеристика.

Нашата концепция за размерите на планетарната ни система / оттам и за природата на човешкото същество/ се разшири с откриването на Плутон. Астрономите, които дотогава приемаха че нашата слънчева система се простира до 16 астрономични единици, трябваше да приемат, че тя е поне 18 астрономични единици в диаметър, а вероятно и повече, защото е известно, че гравитационните сили на Слънцето се простират отвъд Плутон. Напоследък за все повече астролози е ясно, че потенциалното разширяване на съзнанието, което Плутон символизира в индивидуалния хороскоп, е свършен паралел на нарасналото осъзнаване за огромните размери на слънчевата система, до което доведе откриването на Плутон.

Независимо дали е разглеждан във връзка с индивидуалната опитност или с колективните феномени, Плутон винаги символизира пределно концентрирана мощ. Тази мощ е толкова интензивно концентрирана, че физическият образ или размер на плутоновите феномени / както е и със самата планета/ е неадекватен. Да вземем за пример атомната бомба, която обикновено се разглежда като плутонов източник на сила. Енергията, освободена от една такава бомба, е смайваща, като се имат пред вид физическите ѝ размери. Самата планета проявява същата характеристика, защото, въпреки че е с размери, по-мал-

ки от тези на Земята, нейното влияние върху живота на Земята е в далеч по-големи пропорции отколкото предполага размера ѝ. Защото плутоновата сила произтича от източник е извън или зад физическата форма, през която тази сила се излъчва. Огромната енергия на Плутон идва от източник, който изобщо не е видим и който можем да наречем трансцендентален. Това е причина плутоновата енергия да се проявява винаги в противоположностите: светлината и мракът, радостта и скръбта, бляскаво шоу, след което неминуемо следва „черна дупка“ - защото това, което е наистина трансцендентално, може да бъде разбрано от обикновеното съзнание само чрез противоположностите. Например ядрената енергия и широкият спектър на използваните пестициди се разглеждат като плутонови явления. И двете имат голяма сила и резултатите, които предизвикват, са очевидни за всички. Но и двете са били използвани по такъв начин, че да проявят негативните, разрушителни аспекти на тази сила: радиационно замърсяване и генетични увреждания на почвата, храната и водата. Така че Плутон символизира сила, която може да бъде използвана конструктивно само когато ползващият тази сила е духовно ориентиран, защото духовната еволюция и лечението в дълбочина са единствените области, където плутоновите сили могат да бъдат използвани без негативни последици.

Транзитите на Плутон обикновено са свързани със смърт и разрушаване на старото, разрушение, което е необходимо, за да се отвори място за новото. Ч.Е.О. Картър пише, че всички процеси на елиминация са плутонови, включително тези, които се препоръчват от така нареченото природно лечение. Препоръчващите този природен метод за лечение вярват, че трябва да бъдат отстранени всички отрови, токсини, пречки за протичането на жизнената енергия, като по този начин се позволи на естествените лечебни сили да възстановят или възобновят тялото. Картър казва, че купенето е добър пример за плутоновата енергия в малък мащаб, защото то изнася на повърхността това, което трябва да се очисти.

Плутоновата сила се активизира по времето, когато Плутон беше открит, което виждаме в психологията на Фройд, в нацизма/ извадил на повърхността неочаквани демони, спотаени зад благополучната фасада на „цивилизацията“/. Транзитите на Плутон имат подобно влияние, като изваждат на повърх-

ността онова, което е готово да бъде разрушено и изчистено.

В митологията Плутон е бил винаги свързан с „подземния свят“. И както бог Плутон е гържал Персефона в подземното царство, така и Плутоновите сили в индивидуалния хороскоп символизируют стари модели и психични отпадъци, които ни влекат надолу и трябва да бъдат изчистени. В гръцката митология Плутон е бил идентифициран с Хагес и Дионисий. За гръците Плутон е бил антитеза на слънчевия бог Аполон и отпък враг на всичко ново, идващо в живота. Тази интерпретация съответства на астрологичните фактори, защото Слънцето в индивидуалния хороскоп показва какво сме усвоили и в коя област от живота се изявява нашето Себе, докато Плутон показва кои аспекти от личността трябва да бъдат елиминирани, за да се развива нашето АЗ и в кои области от живота ние изразяваме старите и принудителни модели на поведение.

Затова можем да кажем, че позицията на Плутон в индивидуалния рожден хороскоп разкрива старото его или старата обвивка на личността, която е все още активна и която все още вълпява значителна концентрирана психична енергия. Докато тази енергия остава неосъзната и неразривно свързана със старите модели на живота, тя се проявява като психологичен комплекс, който произвежда натрапливи и обсебващи модели в мисленето и поведението ни. И само след като тази енергия бъде освободена от затвора на старата черупка – черупката, която вече сме награснали – тя може съзнателно да бъде изпо-

лзвана, помагайки ни да проявим същността на слънчевата си индивидуалност, нашият нов начин да бъдем, който е необходим за развитието ни. Така Плутон символизира в рождената карта / според дома, в който е поставен/ дълбоки психични отпечатъци – резултат от стари желания и действия, които по един неуловим начин се проявяват сега като обсебвания и натрапчивости, за които няма разумно обяснение. С други думи, за нас вече не е ясна истинската природа на първоначалното желание, но все още сме в плен на тази наклонност, и тя често ни прави нещастни. Затова положението на Плутон в домовете показва къде човек изживява старите си желания и поведенчески модели, и къде резултатите от тези обсебващи стремежи ни носят болка и страдание.

Ако се изразим по друг начин, ние се срещаме най-интензивно със своята карма в тази житейска област, която е символизирана от дома, в който се намира Плутон в рождения хороскоп. Въпреки, че Сатурн често е наричан „планетата на кармата“, това е свърхопростяване. Сатурн разкрива специфични кармични тестове и необходимост от самодисциплина. Но същността на закона за карма е, както казва ясновидецът Едгар Кейси, „срещата със себе си“. И домът, в който Плутон се намира, показва областта, в която ние срещаме своето старо себе и своите желания от миналото. И страданията, които произтичат при конфронтацията със старото себе, са ясен пример за това, колко е трудно да изживееш известната от миналото аксиома „Познай себе си“.

Превод : г-р Светла Балтова

На 30.9.1999г. - два месеца преди да навърши 93 години - си замина от този свят академик Дмитрий Сергеевич Лихачов - проникновеният познавач на средновековната славянска християнска култура. В своите книги и статии големият руски учен защитава идеята, че именно духовната култура отвъея границите и осъществява общуването и приемствеността между родствените народи. Той се отнасяше с особено уважение към България, към делото на светите братя Кирил и Методий, към българската книжовност. Наричан е „голям приятел на България“, а самият той написа: „Обичам България - древната, сегашната и бъдещата.“ И както неговата обич, така и неговото дело - научното и човешкото, обитават именно това свято измерение извън времето, наречено от него „Държавата на Духа“.

*По старата и набраздена земна глан
аз следвах линията на живота.
Дойдох до тук по нейните следи,
сега, наведена над бездната се питам:
„Къде ли корените на нощта се впиват,
за да изсмучат светлина за толкова звезди!“*

ЧОВЕКЪТ

КЛЕТКИТЕ

са основната градивна частица на тялото и също отразяват принципа на триединството. Клетката се състои от ядро, цитоплазма и клетъчна мембрана, свързана със скелета на клетката.

Клетката е една загадка, неразрешена до момента от съвременната наука. В беседите си Учителят Дънов представя клетките като малки душички, смалили се, за да учат закон на смиренуето и да служат на своя господар - съзнателния човек. Това е необходимо за тяхното еволюционно развитие. Различните видове клетки са свързани с различни царства и еволюционни нива, те дори се изработват на различни места във великата космическа лаборатория. Учителят казва, че най-висшите клетки в човешкото тяло, изграждащи мозъка и отговорни за приемането и предаването на светлината, са свързани със системата на Сириус и притежават много по-висше знание, отколкото техният господар - човекът. Това е една грандиозна картина, представяща човешкото тяло като отражение на всемира с всичко, съществуващо в него. „И създаде Бог човека по свой образ и подобие.“

Клетките в човешкото тяло много се различават по своите функции и въпреки това морфологично и функционално многообразие, те работят в пълен синхрон и интеграция, самоотвержено посветени на една цел - поддържане на основните жизнени процеси в организма. Човек би могъл да намери модела за идеалното човешко общество, обръщайки се към собственото си тяло. Какво става с клетките, които искат да доминират над другите и усилено се размножават? - Те оформят ту-

Д-р Свела Балтова

/продължение от миналия брой/

морните процеси и ако организмът не се освободи от тях навреме, той загива.

Учителят се е спирал на функциите на различните видове клетки и е обучавал в школата си как да се научим да общуваме с клетките си. Съществуват клетки - лечители, казва той, които могат да се справят със всяка болест, ако човек успее да ги мобилизира, без да е необходимо тогава да търси лекар отвън. Но затова е необходимо да стане ежедневен навик „поздравът към клетките“:

„Вие ставате сутрин. Направете една молитва за вашето тяло. Помислете за всички ваши клетки, които влизат в мозъка, в стомаха ви. Помислете за всички живи същества, които работят в него и им изпратете, както прави един добър господар със служителите си, една мисъл, едно благословение. Говорете им, те всичко разбират. Има един Божествен закон, който ги управлява. Сегашните хора не мислят, че в клетките има съзнание - не в тях има такава интелигентност, каквато хората не предполагат. Здравето ви, способностите ви зависят от вашите клетки. Ето защо, всяка сутрин им пращайте по една добра мисъл. Вечер преди лягане пак им пратете по една добра мисъл и си легнете. Като станете сутрин, ще усетите едно приятно разположение.“

И още нещо, свързано с концепцията, че различните видове клетки се изработват в различни участъци на вселената - когато Учителят говори за цялостното човешко същество, което само частично е въплътено на Земята, той подчертава, че човек се намира с част от телата си едновременно на другите планети - Венера, Юпитер, Марс.

Това е космическият човек, истинската

същност на нашето същество. Тук интересувашите се от астрология биха могли да вникнат по-дълбоко в разбирането на астрологичните планетни взаимоотношения и транзити - те означават просто активиране или доминиране на част от нашето цялостно същество. Защото космосът е вътре в нас, колкото и абсурдно да звучи това от настоящата ни гледна точка.

НОВИЯТ АДАМ

„Нов човек се създава сега - новият Адам, човекът на новата епоха, който ще се отличава с разширено съзнание, с усещането на единството на живота и природата.“

Всички катаклизми, всички социални и природни катастрофи са фактори, съдействащи за пробуждане на новото съзнание у хората. Все по-широки кръгове хора са въвлечени в този процес на трансформация, изискваща заздравяване на физическото тяло, за да може да издържа висшите вибрации, идващи от духовните реалности, изчистване на емоциите и просветляване на умственото тяло. Това е пътя на човечеството за навлизането му в следващия еволюционен стадий, който ще отбележи новата епоха - на обединеното човечество.

„Сега ви поздравявам с Новата епоха. Пригответе се всички за Новия ден, който иде и който ще донесе щастие и благоденствие на цялото човечество, ще донесе братството и хармонията между всички човешки синове. Тогава хората ще живеят в мир и хармония, както Природата иска, ще бъдат съработници във великото космично творчество.“

Такава е - обрисувана с бегли шрихи - картината на човека според школата, основана от Учителя Петър Дънов.

Такава е - обрисувана с бегли шрихи - картината на човека според школата, основана от Учителя Петър Дънов.

ЕКОЛОГИЯ НА ЧОВЕШКОТО СЪЗНАНИЕ

/ По материали от беседите и лекциите на Учителя Беинса Дуно/
продължение от бр. 2

д-р Васил Велев

Апостол Павел казва: „Не внасяйте ни какво гнило слово в ума си.“ Това значи: ако искате да бъдете здрави, освободете ума и сърцето се от непотребните мисли и чувства, които след време загниват.

Учителят е дал извънредно много правила и препоръки за опазване на човешкото съзнание. Ето някои от тях.

Видете ли у някого една добродетел, колкото и да е малка, радвайте се. Тя е Божественото в човека. Видете ли една погрешка, затворете очи и се помолете на Бога да помогне на този човек да я изправи.

Радвайте се на хората, между които живеете. Радвайте се на Природата. Радвайте се на звездите, на реките, на дърветата, които виждате. Който може да се радва на Природата, има всички възможности за развитие.

Всеки човек има поне една добра черта в характера си. Намерете тази черта и постоянно я дръжте в ума си. Само така можете да си помогнете взаимно. Можеш да помог-

неш на човека без да му говориш. Вътрешно, чрез мисъл ще му пожелаеш доброто.

Дружете с хора, които имат прави мисли, чувства и постъпки, за да изработите нещо красиво в себе си. Абсолютно никога не мислете за погрешките на хората. Този е начинът, по който можете да се облагородите.

Ако не простиш, ще носиш човека в ума си, заедно с греха му, който ще те зарази. Ако му простиш, и той, и грехът му ще бъдат във тебе. Стихът, в който Христос казва да любим враговете си, подразбира именно този закон - превръщане на обидата в положително чувство.

Искате ли да бъдете здрави и весели, всяка ваша мисъл, всяко ваше чувство и всяко ваше действие трябва да са проникнати от идеята за абсолютна чистота. Ако в продължение на една година виждате само доброто в човека, вие коренно ще се преобразите. Ако виждате само лошото в човека, вие ще деградирате.

За да трансформира състоянието си, човек трябва да се вглъбява в себе си, във всичко да намира красивата страна. Като съзерцава, той вижда красотата и хармонията, които съществуват в целокупния живот. Само така човек дохожда до съзнаване, че всичко, каквото се случва в живота му, е за добро. Слезе ли на стъпалото на обикновения живот, той вижда нещата, както са - като добри и лоши, като положителни и отрицателни, но знае, че в края на краищата всичко ще се превърне на добро.

За да развива ума си или сърцето си, човек трябва да си създава красиви образи за нещата. Например ако искате да имате високо чело, ще мислите за хора с високи чела, ще изучавате пътя, по който са изработили своето чело. Учете се да си избирате добри приятели, добри книги и добри занятия. Стремете се към красиви движения, към красиви линии, които се отразяват здравословно върху човека.

Здравословно правило: Пази се, както от своите лоши мисли, чувства и постъпки, така и от тези на окръжаващите. Божественият свят е свят на вечна хармония. Свържеш ли се с този свят, никаква болест няма да те нападне.

Не пресищайте ума си с излишни мисли; не пресищайте сърцето си с излишни чувства. Мине ли някаква светла мисъл през ума ви, не я изпускайте. Приемете я в себе си и я реализирайте. Не я ли реализирате, вместо нея ще дойде друга - от низш характер.

Окултната наука препоръчва неенето като метод на трансформиране на отрицателните енергии в положителни. Светът е пълен с отрицателни мисли и чувства, които трябва да се трансформират. Цялата съвременна култура се занимава повече с отрицателното, отколкото с положителното. Едно трябва да знаете: бъдещият живот, бъдещата култура зависят от мислите, които сега се поставят за основа.

Как ще се справите с една мисъл, която ви безпокои? Ще я извадите от ума си. Въпросът е как да я извадите. Ако в окото ви

влезе една шушка, можете ли да я извадите с игла? Ще я извадите с вода. Това е метод на Природата. Като усети нещо чуждо в себе си, окото започва да сълзи и по този начин изхвърля шушката навън.

Как се ограждат съвременните хора срещу добитъка? Те правят на къщите си здрави врати и прозорци, здрави високи огради, да не може никакъв добитък да влезе в двора или къщата им. Ако искате и вие да се запазите от влиянието на лошите мисли и чувства, оградете се по същия начин с влиянието на доброто, на положителните мисли и чувства.

Как ще се справите със своите отрицателни, мрачни състояния? Седнете спокойно 5-10 минути, отпуснете мускулите си и започнете да мислите за хубави, красиви неща. Представайте си красиви картини и образи, докато придобиете добро разположение на духа.

Сутрин, като станете от сън, помолете се на Бога и започнете да мислите за Него като за вечна Любов, вечна Мъдрост, вечна Истина. Кажете си мислено: „Бог е Любов, Бог е Всемъдър, Бог е Всеблаг. Всичко, което Бог е създал, е добро.“ Като държите тази мисъл в ума си, вие регулирате силите на своя мозък. Приложете този метод като един от най-добрите, най-безопасните и най-лесните. Той е наречен „метод за свързване с Бога“ или „метод за възстановяване на хармонията между човешките души.“

Прилагайте добрите и положителни думи и мисли като формули, с които можете да си въздействате. Прилагайте положителното на мястото на отрицателното, доброто на мястото на злото, правдата на мястото на неправдата и така ще изправите погрешките си.

Човек трябва да създаде в себе си една мисловна централа. Силата на човека е в мисълта. Когато всички хора се обединят в своята мисъл, и невъзможното за тях става възможно. Значи, първата работа на хората е да хармонизират мислите си. Когато някой намисли да прави добро, всички трябва да го подкрепят. Доброто трябва да се прояви. Без него нищо не се постига.

250 години от рождението на Гьоте

ГЬОТЕ - ГЕНИЙ БЕЗ ГРАНИЦИ

Людмила Коева

Тази година се навършват 250 години от рождението на един от най-великите духове на нашата планета. Дух, който изпълни със своята „цивилизаторска мисия“ / Т.Ман/ времето и пространството и ги превърна в универсални. Личността и творчеството на Гьоте надхвърлят всички граници и навлизат в пределите на изначалните, духовни полета. Посланията на неговите творби вече два века изпълват духовното пространство на Европа, но може би „Гьоте ще бъде истински разбран едва след едно хилядолетие.“ /Херман Гршин/

Ваймар е градът, където избухват кълновете на висшето дарование на Йохан Волфганг фон Гьоте. Този град е свързан и с повечето исполнини на немската култура, най-вече тези от XVIII век. Какъв необикновен век! Каква невиджана щедрост на Божествените сили, вдъхновили големите творци на немското Просвещение: Кант, Лесинг, Виланд, Хердер, Шилер, Фихте, Шелинг, Шлегел, Хегел. Почти за всички от тях пресечна точка и гравитационен център става „ваймарският олимпиец“, както наричат по-късно Гьоте. С неговото идване Ваймар се превръща в „люлка на немската култура“, където разцъфтяват цветовете на неговия труд: „Фауст“, „Вилхелм Майстер“, „Поезия и истина“, лирика и драми, природонаучни изследователски студии като „Метаморфоза на растенията“, „Метаморфоза на животните“, „Учението за цветовете“, „Учението за светлината“... около 40 тома литературно и научно творчество.

Преди 250 години, на 28 август 1749 година във Франкфурт на Майн, в семейството на проспериращи бюргери, се ражда жадувания син Йохан Волфганг. „Появил съм се на бял свят точно по обяд...Звездната konstелация била благоприятна: Слънцето се намирало в знака на Дева, и то в кулминацията си за деня; Юпитер и Венера гледали дружелюбно към него, а Меркурий - не съвсем. Сатурн и Марс били равнодушни. Само Луната, тогава пълна, засилвала влиянието на отразената си светлина все повече с настъпването на нейния планетарен час. Тя се е противопоставяла на всякаква възможност за евентуалното ми раждане в час преди този.“ Това е художественият хороскоп, който Гьоте сам си прави по-късно в „Поезия и истина“. От ранно детство той проявява удивителна проникателност. Ведъж коментира проповедта в църквата по следния начин: „Можеше да завърши много по-просто. Бог сигурно знае, че на безсмъртната душа не може да и навреди никаква

зла съдба.“ По-късно той прокламира „емоционалното християнство“, т.е. състрадание и толерантност. Тази толерантност той противопоставя по-късно и на национализма: „Странно нещо е националната омраза: най-силна и най-буйна ще я намерите на най-ниското стъпало на културата.“ /Разговори с Екерман/

Когато е на 16 години, Гьоте започва да проявява интерес към метафизични занимания: от най-практическите, като алхимия и хомеопатия, до трансценденталната и пантеизма на Спиноза. Още в тези ранни години той чете и превежда Омир, Аристотел и Платон. В резултат на това изкритализират и собствените му разсъждения върху Божественото начало и йерархиите в Духовния свят: „Бих искал да си представя Господ - Бог като самозараждащ се от вечността, но тъй като това самозараждане е немислимо без многообразие, би трябвало да се породи и второ Божествено същество, което ние възприехме като Бог-син. Господ Бог и Бог-син трябваше да продължават акта на възпроизвеждането и затова възникна и трето същество, което е също така животворящо и вечно, както Цялото.../„Изповедта на една красива душа“/ Подобни разсъждения Гьоте продължава да развива и в по-късното си творчество. Център на тези разсъждения остава Аристотелевата ентелехия - онова първоначално зрънце, което съдържа духовно-душевната надареност на всеки индивид. Всяка ентелехия е „късче вечност“, което според Гьоте означава и духовен стремеж към съществуване, към превръщане на Божественото начало в дело. Това негово верую, основната идея за креативната мощ на човешкия дух, изпълва цялата втора част на „Фауст“ и е възплътено в поетично послание в „Учението за светлината“:

Ако не бяха очите ни слънчеви,
цяхме ли светлината да съзираме?

Ако в нас не живееха сили Божествени,
цяхме ли Божественото да разбираме...

Идеалният свят за Гьоте е в абсолютното равновесие, в хармонията, дълбоко заложен в същността на Природата.

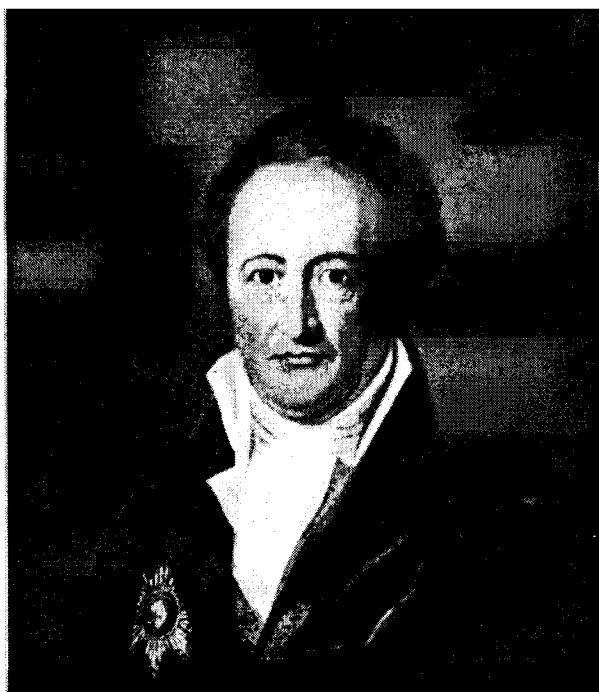
В центъра на неговото светоусещане, наред с Бога и Природата, застава и Негово Величество Човекът: „Аз нарекох човешка първия разговор, който Природата е водила с Бога. И не се съмнявам нито за миг, че този разговор може да бъде проведен по-задълбочено и по-разбираемо и на други планети“

/ Преводът на цитатите
в текста е от авторката./

ДА ЧЕТЕМ В КНИГАТА НА ПРИРОДАТА

ФЕНОМЕНОЛОГИЯТА НА ГЪОТЕ КАТО ПЪТ КЪМ ЕДНА НОВА НАУКА

Хари Салман

Johann Wolfgang von Goethe

„Как властно очарова формата, където личи на мисълта божествена следа!“

Гьоте е малко познат като естествоизпитател, въпреки че самият той е оценявал своето „Учение за цветовете“ по-високо от поезията си. В продължение на десетилетия той поставя емпирични опити в областта на анатомията, ботаниката, геологията, метеорологията, оптиката, физиологията и зоологията, като се опитва да достигне до същността на явленията. След като седем години е изучавал развитието на растенията, на 17 април 1787 година в ботаническата градина

в Палермо пред очите му се появява образът на „прарастението“ - идеята за растение, която присъства във всички живи растения, подвижната първична форма, в която работят животворящите сили. Три години по-късно той публикува своята книга „Метаморфозите на растенията“.

След това Гьоте се заема с изследвания в областта на оптиката. Той критикува и допълва оптичната наука на своето време, оптиката на Нютон. Гьоте изследва човешкото зрение според аристотелевата традиция. Резултатите от тези изследвания той публикува през 1810 година в „Книга върху учението за светлината“, където защитава един научен подход, повлиян от изкуството, който изучава не само количествените, но и качествените показатели в природата. В предговора Гьоте пише: „Цветовете са делата на светлината, нейните дела и страдания.“

За Гьоте цветовете са резултат на взаимодействието между светлината и мрака в атмосферните слоеве. Светлината отслабва в пластове на атмосферата, така че слънцето ни изглежда жълто. На хоризонта тези пластове са най-плътни, там слънцето изглежда оранжево и жълто-червено. При изгрева слънцето трябва да се пребори с атмосферните слоеве за да стане жълто. Обратно – небето е синьо поради това, че мракът на космоса е отслабен от светлината. То става виолетово при залез. Когато са интензивни, в цветовете на залеза жълточервеното се среща с виолетовото за да образуват различни вариации на пурпурно до „етерните“ нюанси на прасковения цвят. В другия край на кръга жълтото и синьото се съединяват в зелено. Така се образува цветният спектър на Гьоте, който може да замени линеарния спектър на Нютон.

.....

Гьоте никога не е описал или обосновал философски своите изследователски методи. Те могат да бъдат обхванати като един феноменологичен метод, който трябва да се изучава като изкуство. Основа на този метод е

упражняването на сетивните възприятия. Човек трябва да се научи да възприема феномените с удивление и непредубеденост и да си състави вътрешна представа от тях.

.....Гьоте ни предлага интересна гледна точка при изучаването на природата. Той говори за едно конкретно научно мислене, което не се отдалечава от обекта, а обхваща всички негови аспекти в цялостна картина. Това задълбочаване на възприятието прави мисълта жива, при това постепенно се отстранява разделението между субект и обект, защото мисълта се свързва с обекта по един изпълнен с любов начин.

.....
Феноменологичният метод по същество допълва материалистичната наука и материалистичното отношение към обществото и човека. При Гьоте намираме началото, откъдето започва една нова централноевропейска наука, която би искала да открие Духа в природата и човека, в противовес на съвременната наука, която прогонва Духа от действителността.

Гьоте е искал да възприеме със своите духовни очи прарастението и е успял по свой начин да направи това. Той е достигнал и до образа на праживотното.

През 19 век много учени в централна Европа са продължили тези изследвания. Можем да ги наречем „гьотеанисти“: естествоизпитатели като Карус, Байер и Пуркиние, а в това столетие Луис Болк и Адолф Портман.

Гьоте е казал много за човека, но не е достигнал до неговия праобраз. След него философската антропология на Уексюл, Шелер, Геллер и Плеснер е поставила основите на нов философски образ на човека. Рудолф

Щайнер направи следващата решаваща крачка, като не само обоснова теория за възгледа на Гьоте, но и в книгата си „Философия на свободата“ на базата на естествените науки определи човека като свободно същество. Той даде освен това значителни импулси за продължаване на гьотеанската феноменология, например в ботаниката, изследванията върху водата, селското стопанство, естествознание и геологията.

При Гьоте се проявява началото на една нова духовна наука, която обединява отново субект и обект. Това не става чрез приравняването им в една система, както е в теорията на системите, а посредством развиването на човешките способности и съзнание. Гьоте реабилитира човешките усещания, които почти са изключени от модерната наука. Той предлага изграждането на една жива мисъл, която води до богатство на вътрешните възприятия и картини, докато модерната наука изгражда свят на модели, които са загубили връзка със света на чувствата.

Новата наука на Гьоте може да бъде продължена само след като ние развием своето творчество, и своите морални и духовни сили: способността да се удивляваме, непредубеденост, благоговение, усет за красота и чувство за отговорност пред природата. Тази наука трябва да бъде продължена, за да спасим природата и отново да се чувстваваме сред нея като в роден дом, и за да станем отново способни да четем книгата на природата, но също и книгата на обществото и на човека.

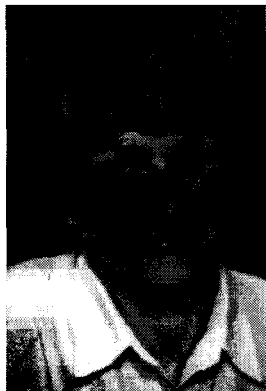
Статията публикуваме със съкращения от сп. Новалис бр. 5 1995г.

*„Честит, честит е тоз, комуто е разкрила
Природата божествена и величава
Как тя, вещественото в дух преобразила,
Творбите на духа, навеки съхранява“*

Превод на стиховете: Атанас Далчев
и Чило Шишманов

ПАНЕВРИТМИЯТА В АВСТРАЛИЯ

Барбара Макдъгал.

Родена е и живее в Австралия. В последните 10 години създава учебен център, където води курсове по астрология и холистично лечение. Публикува много статии в австралийски езотерични списания, а от 1997 година до сега е издала четири книги, които се радват на добър прием и са и донесли известност в родината ѝ: „Тара – пратеник на светлината“, „Гея – нашата скъпоценна планета. Една галактична перспектива за еволюцията на човечеството“, „Пролука през космичния прозорец“ и „Голямата космическа шега“, откъс от която публикуваме в настоящия брой. След пребиваването си в България през лятото на 1996 година, когато изучава Паневритмия, Барбара започва да преподава курсове по Паневритмия в Австралия. Пътят ѝ към Паневритмията за нея преминава през една интересна опитност, за която тя разказа при идването си: Когато се подготвяла за пътуването си в България, Барбара получила силни болки в колената, сковаващи движенията ѝ. Тъй като е убедена, че всеки симптом е отражение на процеси, идващи от душата, Барбара се обърнала за помощ към абориген-лечител, на когото имала доверие. Той ѝ помогнал с регресия / връщане на съзнанието в минали прераждания, използвано често в западните страни като лечебна техника и при физически заболявания/. По време на регресията Барбара видяла себе си облечена в дълга дреха бяла, участваща в свещените танци на богомилите, и се разпознала като учителка - преподавала танц, който тя оприличава на днешната Паневритмия. При гоненията срещу богомилите тя била заловена и краката ѝ били премазани, за да не може да танцува.

След тази регресия, болките в колената напълно изчезнали и Барбара разбрала, че съдбата ѝ е свързана с България и Паневритмията. Своята дейност сега тя описва в кратката статия, която публикуваме.

Омъжена, щастлива майка на двама сина и дъщеря и баба на трима внуци, Барбара Макдъгал живее в Куинсленд, където продължава да води курсове по езотерична Астрология и Паневритмия.

След моето посещение на Рила през Август 1996г., свещеният танц Паневритмия се разпространи в много центрове на Австралия и продължава да набира скорост. Австралия е обширна стра-

на, разстоянията са огромни – примерно за да отидеш до столицата на Виктория, ако живееш близо до столицата на Куинсленд / съседния щат / ще са необходими три дни непрекъснато шофиране. За предпочитане е самолетния транспорт, но той, разбира се, е скъп.

Паневритмията се танцува сега в няколко центъра на южна Австралия и Куинсленд. Аз живея в една местност, наречена „Златният бряг“, на един час път с кола от столицата на Куинсленд Брисбейн. Преподавам в моя регион, но имам и клас в Брисбейн и тази група продължава периодично да се събира да танцува. В края на август / 1999г -б. ред./ ще започна нов курс в един град на три часа път от дома ми – Товомба. Вече има стотици хора из цяла Австралия, които изучават този танц на любовта. Аз винаги предлагам услугите си доброволно и безплатно, независимо, че се налага да пътувам и в други краища.

Духът ми посочи, че на 11 Август 1999г. при изгрев слънце трябва да танцувам Паневритмия, защото това е ден с много голямо значение за настройването на планетата в съзвучие с небесата и е важно танцът да се играе в този момент. Като астролог аз вярвам, че конфигурацията, която се образува на небето в този ден, е голяма възможност за хората да станат по-осъзнати и будни за това, че в живота ни има нещо повече от материалния, физическия свят. Това е една възможност да се отворим за разбирането, че ние сме в действителност духовни същества, живеещи във физическо тяло.

На тази дата ще бъде широко отворен прозорецът за космическа одухотворяваща енергия, през който духовните Учители ще изливат любовта и светлината си върху хората на Земята. Може да се образува огромна вълна на пробуждане, стига само хората да осъзнаят потенциала си. Ако медитираме при изгрев слънце този ден и призовем духовните Учители да подпомогнат нашето лично излекуване и да ни ръководят, ние ще повишим своето вибрационно равнище. Ще бъде посята нова духовна енергия, така че ако ние по това време формулираме своето любящо намерение да служим за доброто на Цялото, ако предоставим своето съгласие, уникалните си ресурси да бъдат използвани за доброто на Цялото, това ще бъде едновременно благо за душите ни и принос за нашата планета.

Аз се чувствавам благословена да бъда инструмент, чрез който духовните Учители могат да донасят послания, които се предават на другите. Моите книги и статии са един начин да правя това. Паневритмията е друг начин. Все повече

хора вече усещат и изживяват трансформиращата енергия на светлината и любовта, която се излъчва, когато този танц се изпълнява медитативно, в релаксирано и отворено състояние. Тези, които са чувствителни за енергиите, могат да усетят как техните енергийни центрове или чакри се отварят и се лекуват от функционални нарушения. Те могат да усетят навлизането на нова жизнена енергия – любяща и хармонизираща. Не само индивидите, танцуващи в групата, но и самата група като цяло също чувства тази енергия и разбира се, тази любяща енергия се поглъща и от Майката Земя. Аз моля моите групи да изпращат тази енергия на любов съзнателно към Гея – съзнанието на Майката Земя, защото знам, че така се създават енергийни центрове от любящи вибрации, които подпомагат цялостната вибра-

ция на планетата. Това е един начин ние, човешките да предотвратим някои бъдещи катаклизми. Енергията привлича подобна на себе си енергия – така светлината и енергията на любовта ще привлекат светлина и любов. Изпълняването на Панвритмия с леко, широко и любящо сърце повишава светлинната вибрация на Земята. Аз усещам наистина като благословение това, че съм един инструмент за промяна на тази прелестна планета и че имах прекрасното изживяване да пребивавам в България и да науча този особен свещен танц, който стопля сърцето ми и храни душата ми. Бих насърчила всички, които четат тази статия, също да изпитат радостта от свещения кръгов танц на Любовта. Благодаря ви, мои приятели от България, за вашето гостоприемство, учение, топлина и любов!

Барбара Макдъгал
28 Юни 1999 година

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ

„Завета на цветните лъчи на светлината“
Издателство „Бяло Братство“, София, 1999

Издателство „Бяло Братство“ предлага на читателите луксозно академично издание на сакралния текст, съставен от Учителя Беинса Дуно през 1912 г. по библейски текстове. Настоящото издание е пето поред, но се отличава от всички досегашни преиздания на оригинала. Преди всичко по художественото си оформление то се доближава в най-голяма степен до вида на книгата от 1912 г. За първи път са отстранени всички печатни грешки в оригинала и мощта на свещените библейски текстове просиява в цялата си чистота – така, както е върху страниците на историческото цариградско издание от 1871 г. Но може би най-забележителното достойнство на изданието на „Бяло Братство“ е богатото приложение, в което са включени оригинални обяснителни бележки от Учителя, Димитър Голов и Боян Боев за методологичното ползване на „Завета“, азбучен показател на цветните лъчи, добродетелите и използваните съкращения, заедно с подробни обяснителни бележки върху лингвистичните промени в края на XIX и началото на XX век, намерили отражение в езика на оригинала от 1912 г. По този начин настоящото издание е пълен и завършен наръчник на духовно стремящия се съвременник за медитативна работа със светлинния спектър, висшите добродетели и свещените текстове на християнството. От друга страна книгата представлява забележителен документ за езиковата алхимия в новобългарския език през първите десетилетия на века, от която по-късно се „синтезира“ съвременният български като съвършен носител на Словото на Учителя Беинса Дуно.

„Учителя във Варна“, съставителство Димитър Н. Калев
Издателство „Бяло Братство“, София, 1999

Подзаглавието на книгата е красноречиво: Документална хроника на делото на Учителя Беинса Дуно (Петър Дънов) във Варна. Събрани са всички непубликувани досега писмени и снимков документи, свързани с най-първите изяви на Духа и Словото на Учителя. Историческият декор е Варна и варненският регион – духовното крайчерноморско пространство, което Учителя Беинса Дуно избра за утроба, в която да възплати делото си. Началото на всички начала, съхранено в историческата памет с документална безпристрастност, без съвременни коментари и интелектуални интерпретации.

Композицията на книгата включва три части. Първата е посветена на родословието и родното място на Учителя Петър Дънов през епохата на българското Възраждане. Тук за първи път са публикувани архивни фотографии на семейство Дъновски, на къщата и гроба на чорбаджи Атанас Георгиев, заедно с оригиналния текст на мемоарите на свещеник Константин Дъновски, озаглавени „Едно откровение в солунската черква Св. Димитрий (Касъмаджамиси)“.

Втората част на книгата включва непубликуваното досега Слово на Учителя Беинса Дуно, записано или произнесено във Варна. Започва с мистичния текст „Хио-ели-мели-месаил“ от 1897 г., показва първия протокол от годишните събори на Бялото Братство през 1903 г. и накрая публикува за първи път пълния текст на т. нар. Протоколи от годишните срещи на Веригата от 1906 до 1909 г.

Третата част на „Учителя във Варна“ е озаглавена „Съработниците“ – документална хроника за пионерите, приели и изстрадали Словото в духовните крайморски пространства на Варна. Тук за първи път е публикувана биографията на Анастасия Узунова-Желязкова – пръв варненски слушател и ученик на Учителя Беинса Дуно. Впечатляващ е снимковият материал, илюстриращ хрониката на Велко Петрушев за историята и личностите на Варненското братство през първата половина на века.

„Учителя във Варна“ се чете на един дъх, защото е история от плът и кръв – може би една от най-забележителните, в която един велик дух и един велик град взаимно оплождават битието си.

„Можете да си спомните предишните си животи“, Едгар Кейси
Издателска къща „Хермес“, Пловдив, 1999

Всеки ден опитът от миналите ни животи докосва нашето настояще и влияе за решенията ни за бъдещето. В своята революционна книга изтъкнатият изследовател на Кейси - Робърт К. Смит - се позовава на записките на спящия пророк, за да ни помогне да открием и извлечем полза от предишните си съществувания. Следвайки този уникален пътеводител, вие ще се докоснете до предишните си възплъщения и ще прозрете, кой в действителност сте днес.

Настолно четиво с поразителни прозрения за вашите минали, настоящи и бъдещи прераждания.

ГОЛЯМАТА КОСМИЧЕСКА ШЕГА

/ из едноименната книга на Барбара Мак Дъгал/

5. ЗЕМЯТА ПЛАЧЕ ЗА ПОМОЩ

Много, много отдавна, когато Земята беше млада, много същества от други звездни системи я посещаваха за отпих и възстановяване. Тя беше рай от изобилие и красота. В горите и бликаше живот от многото създания, които я обитаваха. Моретата и бяха чисти и необезпокоени, а небето и беше ясно. Тя бе създадена от Първотвореца да бъде украшението на галактиката.

След много еони обаче нейната красота и изобилие започнаха да се изчерпват поради действията на обитателите и – човешките създания. Тя с любов и безусловно даваше от себе си на всички, живеещи на нея, но с тази любов беше злоупотребено.

Когато достигна етап, при който красотата и изобилието се разрушаваха и това налягаше вреда не само на нея самата, но и на всичко живеещо на повърхността и, тя изпрати зов, особена вибрация, която проехтя из цялата галактика. Това бе вик за помощ. Тя беше търпяла достатъчно злоупотребите, но идваше край на търпението и. Знаеше, че би могла да предизвика катаклизми и бедствия, достатъчни да изтребят всички живи същества върху нея и беше го правила в миналото. Но сега чувствуваше, че би било по-добре да избере друга програма. Нейната дисонантна вибрация отекна надалеч. Нейният гняв и дистрес бяха усетени в далечни звездни системи и в други измерения. Галактичната Федерация чу този зов и свика специална среща, за да обсъди нейното състояние.

Много същества изявиха желание да отпътуват за далечния Млечен път и да помогнат за разрешаването на проблема, готови да служат по всякакъв начин, посочен от Федерацията. След множество разговори и дълбока медитация, Федерацията реши да изпрати в йоносферата на Земята множество смесени екипи от галактични същества, които да бъдат на разположение на планетата и нейните жители, ако те ги потърсят. Всеки галактичен вид имаше своите особени качества и действуваше на своята специфична вибрационна честота, но всички те бяха обединени от желанието да служат. Съществата от Плеядите бяха специа-

листи в творчеството, любовта и изкуството, а тези от Сириус - в свещената геометрия. Арктурианците бяха търсачи на приключения и новатори, със силен усет за цел. А тези от Антарес се свързваха лесно със земните хора – с тези от тях, които пазеха спомени и връзка с праисторията на човечеството.

Членовете на Галактичната федерация са много напреднали – любящи, открити и изпълнени със светлина. Те всички поддържат дълбока и силна съзнателна връзка с Творящия Източник. Те всички са се издигнали над триизмерните конструкции, където плътният негативизъм и тъмнината изглеждат всевластни, към петото измерение и над него, където светлината е толкова голяма, че телата на въглеродна основа вече не са необходими. Тези същества от висшите измерения имат съзнание, както всички живи същества, но са еволюирали отвъд необходимостта от плътно тяло.

Много такива същества избираха да изоставят своя нормален начин на живот, за да се поставят с любов в служба на планетата в отдалечената слънчева система.

Тези доброволци бяха инструктирани от Федерацията по никакъв начин да не се намесват в това, което става на Земята, но да действуват съобразно съвестта си, когато бъде получен зов за помощ. Те бяха готови да действуват когато такъв зов се появи, но не биваше по никакъв начин да се бъркат в свободната воля на земните обитатели, защото това би предизвикало голямо кармично възмездие.

Духовната Йерархия също получи призива на Гея за помощ и незабавно реши да действа. Множество Архангели и ангели се подготвиха за земната триизмерна реалност, носещи духовна храна и ръководство за всички, които биха ги потърсили.

Гея знаеше, че нейният зов за помощ бе чул, макар да не знаеше как ще получи помощта. Знаеше, че мястото и в голямата схема на нещата е важно, тъй като бе включена от Великия Творец в голям експеримент. Тя разбираше също, че е част от интергалактичната верига и че ако нещо лошо се случи с нея, дисонансът би отекнал във всички космични нива. Такава трагедия не биваше да се

6. БОЖЕСТВЕНИЯТ ПЛАН Е ВЪРХОВЕН

В началото екипажите, събрани около йонсферата на Земята, не можеха да направят много, защото не получаваха призови за помощ. Те обаче непрестанно изливаха върху Гея своята енергия от светлина и любов - тази пречистена енергия беше нужна за всички.

Условията на планетата се влошиха. Тъмнината нарастваше, понеже все повече човешки същества бяха подмамени в структурите на изкуственото време. Хората заменяха пари за време и двете - времето и парите, бяха станали техни врагове.

Луцифер, в опитите си да наподобя Първотвореца, беше насочил лъч от енергия, която да бъде възприета от хората. Тя навлезе в човешкото съзнание като метод за отчитане на времето и система за правене на пари. И двете системи бяха изкуствени и не бяха свързани с природните закони. Като резултат хората станаха роби на времето и притежаването на пари.

Това се случи преди много хиляди години и както може да се види сега, предизвика хаос в масовото съзнание на повечето хора на Земята.

Луцифер се наслаждаваше да създава неща за свое удоволствие, без много да мисли за последствията от своите творения. Той вярваше, че няма равен в космоса и че е толкова добър творец, колкото и Първотвореца.

Много хора на Земята престанаха да живеят живота си според природните ритми и вместо това се оставиха да бъдат въвлечени в умствените конструкции на ограниченото време. Умствената нагласа на хората се настрои към необходимостта да правят пари или да търгуват времето си за пари, за да купуват нещата, които дотогава бяха винаги достъпни. Този обрат на събитията настъпваше много незабележимо - прокрадвайки се в човешкото съзнание като една нарастваща сянка.

Хората скоро бяха разделени на такива, които имат пари и други, които нямат.

Относителната хармония, която беше съществувала на Земята, започна да се стопява с нарастването на алчността. Играта на пари стана много важна игра в живота на хората. Концепцията, че времето не е достатъчно, за да се правят много пари, бързо се разпространяваше, като предизвикваше травма от несигурност и неадекватност.

Парите можеха да се произвеждат много лесно и затова от тях имаше много в налич-

ност. Същността на проблема беше в начина на размяната им. Колкото повече хора заменяха време за пари, толкова повече пари те трябваше да изразходват, за да продължат да заменят време за пари. Това приличаше на куче, гонещо опашката си. Така кръгът време / пари се разширяваше, а активността в него включваше все повече френетични моменти.

Всички същества от висшите измерения бяха смаяни от величието на Луциферовото творение. Те недоумяваха колко ли време ще е необходимо на хората да разберат в какъв капан са попаднали и как биха могли да се измъкнат от него.

Екипите от Сириус и Плеядите потърсиха праотците, които бяха избрали да заселят Земята преди милиони години, но не можеха да засекат никаква вибрация, подобна на тяхната. Това ги натъжи, защото то означаваше, че тези първоносители на светлина бяха деградирали в плътната атмосфера на триизмерните конструкции и през неизбримите прераждания на Земята бяха затрупали дълбоко в паметта си спомена за своя произход. Наблюдателите знаеха обаче, че след време, в следващите няколко хиляди години, тези пионери ще започнат да си спомнят. Те ще преживеят събуждане, може би по един болезнен начин, какъвто е изглеждат човешкият път, но ще си спомнят.

Времето минаваше. Времето на Земята се движеше много бързо сега, много по-бързо, отколкото на другите планетни системи. Това, което на Земята изискваше една година време, на Плутон ставаше за 260 години. Със своята слепота за естествените ритми на времето, земяните скъсяваха живота си. В ранната човешка история хората живеяха хиляди години. Обаче движейки се в лъча на изкуственото време хората започнаха да живеят средно само по 30 - 50 години.

Някои от доброволците от Плеядите бяха майстори в играта на време. Един от тях, Тцолкин беше изобретил галктически календар, който се беше задържал хиляди години и се основаваше на космичните ритми. Той беше брилянтен творба. Слънчевата система, към която принадлежеше Земята, се движеше около централното слънце на Плеядите, Алкион, така че хората от Плеядите се чувстваха свързани със Земята. Земното слънце беше едно от многото слънца, които обикаляха около Алкион.

Маянският календар беше използван за измерване на времето в много други слънчеви системи и работеше добре. Съществата от

планетата Мая решиха да въведат календара на Земята като опит да накарат хората да разберат конструктивната игра на време. Те се въплътиха като цивилизация на маите в Америка, където и днес има много артефакти, описващи техния метод на отчитане на времето. Календарът на маите се разделя на много сектори, някои от които са с продължителност 26 000 години и от своя страна се разделят на периоди от по 5200 години.

Техният календар свършва със северното зимно слънцестоене през декември 2012 година. Това е края на последния период от 5200 години. Маите от Плеядите знаеха, че това щеше да бъде критичната точка в еволюцията на Земята и хората на нея и нямаше начин да знаят как да продължат календара след този момент. Маите, които се въплътиха на Земята, направиха каквото можаха с въвеждането на своя календар и хиляди години много хора живяха според него.

Всички същества от другите галактики и звездни системи, поддържани от Галактичната Федерация, се бяха събрали около Земята в различните си измерения за да присъстват и да бъдат на разположение и служба през този важен период от времето. Никога до тогава не беше имало такова събиране. Никога такова внимание не беше насочвано към Гея.

Какавото и да се случеше на Земята през този период, то щеше да рикошира в другите области на космоса. Много зависеше от този период на преход.

Сириусианите, които бяха майстори на космична геометрия, отговаряха за това, планетите от слъчевата система да поддържат постоянни орбити. Те също се бяха поставили на разположение на всички живи същества от планетата Земя, включително и на самата Гея. Сириус често е наричан кучешката звезда и негов тотем е Анубис, който седи на небето, наглежда и пази космичното пространство със своята изумителна космична енергия. На Земята има много изображения и артефакти, които описват неговото наблюдаващо присъствие. Както Догоните в Африка, така и аборигените в Австралия пазят спомени за посещението на сириусианите при тях и за орбитите на Сириус А и Б. Те и сега могат да разкажат истории за това извънземно присъствие в тяхната история. Сириусианите също чакаха техния зов за помощ, особено от онези пионери, които бяха помогнали да се засее човешката раса преди много еони.

При започването на последния период от 5200 години от маянския календар, както извънземните жители, така и Духовната йерархия, включваща Великото Бяло Братство, разбраха, че не е голяма вероятността хората да се издигнат на по-висше измерение на съзнанието в края на времето, т.е. до декември 2012 година, тъй като еволюцията им беше много забавена.

Планът на Първотвореца трябваше да се изпълни и този план включваше еволюцията на Гея от триизмерно състояние към петизмерно. Това трябваше да стане за доброто на целия космос. Всички планети и звезди са живи съзнания и всички те са част от същността на Първотвореца. Всички са еманация на енергия от Бащата и Майка Бог, създателят на всички неща. Божият план е върховен и владее над всичко. Има много измерения във времето и пространството, с много същества, действащи в различните измерения. Колкото повече е светлината в едно същество, толкова по-висше е измерението, където то действа.

Най-ниското измерение е атомното и при разделянето на атома хората на Земята нарушиха и отвориха това измерение. Това беше ставало и по-напред при други цивилизации и на Земята, и на други планети. То е част от еволюционния процес.

Обаче това, че е извършено с помощта на технологията, определя изхода в процеса на еволюцията.

Второто измерение е това, в което живеят растенията, животните, дърветата. Те имат съзнание, както всички живи същества, но не притежават гара на рационалния ум. Те действуват според инстинктите си.

Следващото измерение е човешкото, където съществата са еволюирали достатъчно за да имат ум и са способни да използват този ум за по-висше добро или за разрушение. Това е избор на личната свободна воля и всеки индивид прави този избор – съзнателно или не.

Четвъртото измерение често е наричано астрален план и то е място, където царува голямо объркване. Много същества, които са живели нещастни и несвързани животи в третото измерение, се навъртат в четвъртото, опитвайки се да смучат и се хранят от тъмната енергия, излъчвана от хората в третото. В това измерение има много извънземни, които са развили някои умствени умения, но техните мотиви не винаги са чисти.

От петото измерение нагоре повечето същества са развили ума и чувствата си и използват във висша степен развитите си сетива за интуитивно долавяне на своите перспективи, идващи от място на голяма любов към всички творения. Те са еволюирали до високо ниво на съзнателно разбиране на себе си и света, в който живеят и всички са се посветили да служат на Божествения План.

Част от Божествения план е всичко отново да се повдигне до Източника, колкото и дълго време да е необходимо за това. Това е процесът на еволюция.

След като Гея, съзнанието на планетата Земя, беше решила да се придвижи към петото измерение в края на маянския календар, тя беше дала огромна възможност на съществата, живеещи на нея. Тя им даде възможност да се

издигнат към по-висока честота, ако решат. За да стане това човешките трябваше да изчистят целия мрак и утайки, които бяха събрали в своите емоционални и умствени тела през хилядите прераждания и да осъзнаят негативните и саморазрушителни игри, които играят в ежедневието си живот. Щом станат съзнателни, те биха търсили начин да преобразят тази тъмна енергия в светлина, като действуват по начин, различен от старите модели. Това ще изисква ангажираност и съгласие, свободна воля и чувство за лична отговорност. Те ще трябва да приведат в равновесие кармичните везни, разбирайки, че това, което са създали в миналите си животи със собствените си мисли, е довело до неадекватните неща, които изпитват в сегашния си живот и ще трябва да изправят нещата. Ще бъде необходимо да осъзнаят множеството си енергийни блокажи и да се справят с тях съзнателно. Само след като тази блокирана

енергия бъде изчистена, само тогава те ще могат съзнателно да запълнят този вакуум с любов и светлина.

Това беше предложението, направено от Гея към човешките, които я обитаваха.

Колко от тях щяха да го приемат, това не беше нейна грижа. Тя щеше да им дава безусловната си любов под формата на изобилие. Обаче тя щеше да се издигне от триизмерната плътност към петото измерение в определеното космично време.

По това време тя щеше да е приключила своя 320 милиона годишен цикъл около Алкион – централното слънце на Плеядите и своя прецесионен цикъл около зодиака и щеше да е навлязла във фотонния пояс – пръстен от висша рафинирана енергия, излъчвана от Алкион. Това значително космическо движение беше уникално в голямата галактична схема на нещата и затова беше наблюдавано внимателно от онези, които отговаряха за него. Величието на това събитие резонираше в галактиката. Мнозина искаха да вземат участие в него.

Много от четириизмерните същества, които се хранеха с човешкия страх и другите тъмни чувства, играеха своята роля в задържането на човешкия род затворен в третото измерение. Всички от петото измерение и нагоре имаха ролята да помагат, когато бъдат повикани от хора, чиито стремеж е да се придвижат отвъд негативизма, към светлината на осъзнатото разбиране.

Само хората можеха да направят избора и затова плеядините от Мая не можеха да продължат своя календар отвъд даденото, защото те не можеха да предвидят какъв ще е човешкият избор.

Такъв беше планът на играта преди около 5200 години.

Портрет в бяло

Татяна Йорданова

Читателите с отворени за поезията сетива ще се изненадат от изчистените до прозрачност символика и поетичен изказ на Людмила Балабанова.

В стихосбирката ѝ „Драскотина от звезда“ /1992/ отчетливо се открояват няколко символа, които очертават концептуалната линия на тези лирични фрагменти.

Опорна точка в поетичната картина за света на Л.Балабанова е белият цвят. Интерпретацията му е твърде различна от познатата досега в нашата поезия / Яворов, Д. Дебелянов, Т.Траянов, А.Разцветников./ В основата ѝ прозира аналитичност, която в други случаи е почти несъвместима с лириката, а именно: белият цвят е синтез от всички цветове, той е светлина, топлина, т.е. живот:

„Слънцето залязва. И е есен.

Пъстрият концерт от цветове

бавно се превръща в проста песен.

Всеки цвят на пръсти се прибира в белия.

Духат все по-бели ветрове.“

„Есен е. И слънцето залязва.“

Бялото пулсира с ритъма на слънчевата светлина и с цикличността на сезоните. Движението на светлината понякога има нюанс на болка, без да стига до мотива за равностойността, както е при В.Петров /„Преболява“/ :

„На своите най-тъжни цветове се разпада светлината.

Всяка клетка вече знае, че ще я боли.“

„Далечен вкус на утрешни мъгли“

Белият цвят е и пределът между видимото и невидимото, между познатото и непознатото в човешките представи за нещата:

„Между нас е бяло, бяло

Няма знак, ни стъпка лека,

само мислени пътеки,

бели ветрове.“

„Между нас е бяло, бяло...“

Появява се още един символен контрапункт - „пръст“ и „светлина“ - който очертава сетивната представа за дървото на живота:

„Защото пръстите са къси да достигнат
до тъмния живот на корена.

Защото върхът е острие и бавно
дълбае светлината.

Така живеем, прегърнали стеблото
над корена и под върха“

„Защото пръстите са къси да достигнат...“

Противоречие между „земното“ и „небесното привличане“ тук обаче няма. Единството на човешкото битие с битието на Всемира се „крепи“ и на два други символа - капката като зародиш на живота и кръга - знакът на съвършенството:

„От капката тръгва света
по кръглите пътища.“

„В такава нощ най-силно се усеща
по кой закон е построен Всемира.

В него всички пътища са кръгли
и себе си достигат само.“

„В такава нощ най-силно се усеща“

Така образно, сякаш с графичен шрих, едновременно нюансиращ и обобщаващ, се очертава един цялостен мисловен модел, който възприемаме и с въображението и с интуицията си.

Поезията на Людмила Балабанова е мъдър, съгрял глас, който звучи в бяло, но съдържа в себе си един духовен храм от гуми и образи, които носят светлината на Всемира.

**Срокът на литературния конкурс, обявен в бр. 2
се удължава до 31 декември.**

SACRED WORDS OF THE MASTER

BE PURE

Be as pure as light, as transparent as water, as abundant as Love, as radiant as Wisdom, as beautiful as Truth, as steadfast as Virtue.

The noetic forces who created the human heart are higher than those who created human mind. The heart is created by the cherubims and the seraphims - beings of the Love, who are on a higher level than the angels. However, in human life the mind is placed higher than the heart, in human society the mind is respected more than the good heart.

The good is a kind of magic, through which you turn the negative forces into positive ones. There is a law: when you have contradictions, hindrances or illnesses, sacrifice something and they will disappear.

THE HIGH IDEAL

The disciple: "How can I change my life? Now I have the best conditions and must change my life."

The Master: "You must keep high ideal"

The water cleans on the physical field, life cleans on the spiritual field.

A HERO

A hero is one who can instantly transform a bad state into good one.

THE INTELLIGENCE IN THE NATURE

The human organism is influenced by the Sun. There is a flow from the Sun to the planets and another flow from the planets to the Sun. We have to feel, to absorb this solar flow, to receive the life from it. Also we should consider the other flow, which comes from the planets, passes through the Earth and goes into the Sun. We must know the days when these influences occur in the Nature. All religious dances and performances in the past were done in order to link up with these waves in Nature.

A PRAYER

Stand before God like a child and say: " Bless me, Lord. Thank you for everything you have given me. Help me to increase the freedom of my soul, the strength of my spirit, the light of my mind and the good of my heart."

THE MOST BEAUTIFUL MOMENT

The most beautiful moment is the rising and setting of the sun. Another beautiful moment is the rising and setting of Venus. The third beautiful moment is the rising and setting of Sirius.

These are the three important moments in the human life. The Sun represents Divine life, which rises continuously in the Soul. Venus symbolizes Divine Love, which seeks to enter the human heart. Sirius symbolizes the Divine Wisdom.

THE SMALLEST GOOD

When you enter a garden, pour some water for the plants there - the smallest good with which you can help. Do the smallest good; and you will find the place which God has prepared for you. Put on the garment of service. The smallest good is the key with which you can open your heart as well as the hearts of all good people. The smallest good is the first fruit of the love.

THE MOST IMPORTANT

Every day you must receive the most important good for the day, which comes from above. Some day this is only to meet a friend. This meeting will cause a good result for you both. Another day this good is to meet the sun.

THE FORCE OF THE SOUL

The soul can manifest its forces when it is not bounded by matter. It is powerful when it only penetrates matter without being linked with it. The disciple has to observe matter without being confined by it.

WILL TURN INTO GOOD

Everything which happens is permitted by the Heaven. Whatever happens to you will be turned

into good by the noetic forces which rule the existence. Understanding this fills the disciple with joy even in the face of the greatest contradictions in his life. Don't forget that in the Great Divine Plan all contradictions will be finally solved.

CONCENTRATION

The power of the disciple comes from above. Concentration on Divine Truth is an accumulation of power. You become accumulators. The more concentrated the disciple, the more soul power they have.

THE COLOURS

Light is the language of solar inhabitants; they create light when they talk. Light is their language, that is why it is so pleasant.

Everyone who is full with energy is red. Everyone who thinks is yellow. Everyone who has faith is blue. Everyone who grows is green. Everyone who is individualizing is orange. Everyone who wants to rule is purple. The colours show the energies of people.

EVOLUTION

Crystals are souls who set out from the Divine world for the Earth. Plants are souls who reached the mental world. Their consciousness is in the mental world and the subconsciousness is on the Earth, while the self consciousness of animals is in the astral world. On the earth they possess consciousness - they move, feel pain and passions. People's consciousness and self-consciousness are on the Earth. Man realizes everything, explores the reasons, chooses his path. The evolutionary path begins with man. Human souls are helped on their ascending path by crystals, plants and animals.

Souls who set off from the Divine world appear on the Earth as crystals. When they reach the mental world, they manifest as plants on the earth, and those reaching the astral world appears on the Earth as animals. When they descend to the Earth, they have a birth as people - they think, feel, work, realize everything, seek the way to God, so their ascent starts.

ABUNDANCE

There is such an abundance in the actual world, that sometimes some beings descend on the Earth to give from their abundance and to suffer.

THE MEEK PEOPLE

Meek people are white, bright people, who attract the light and then transmit it out. The meek person is radiant and that's why it is said that they will enter into the legacy of the Earth. The light is

attracted by highly organized bodies or consciousness. The light of the consciousness makes people to live. Without this light they are dead. We could say only for the meek one that he is light and brightness.

Meek people who carry the light of life will leave a legacy in the world.

Some of the elements of Nature carry immortality, which is given periodically to mankind. The elixir of life studied by the alchemists comes from distant realms, passes through the Sun and descends upon the Earth. Every 2000 years one wave of immortality descends upon the Earth. This wave brings a new culture, a new epoch.

A LAW

There is a law in Nature which considers the needs of everyone. There is no occasion when the essential needs of people were not met. When you act noetically and turn your mind towards the higher world, you will receive help immediately.

LOVE

Love is a harmony of the spirit.

Love has created all organisms, all beings. It has given a birth to the suns.

Love is the elixir of life for all times and ages. Where is the love, there is the harmony.

The Divine Love is a law itself. It is a great force, which doesn't obey the laws, but liberates all who are oppressed, enslaved. Love liberates from the slavery of the selfishness, sin and death.

THE LANGUAGE OF LOVE

The language of love turns evil into good, darkness into light.

To love means to build a temple in your soul, where God dwells.

Love is not an individual deed, but a collective one. When somebody loves, the whole heaven, the whole earth, the angels and the powers participate. Love doesn't think of the consequences. It follows the principle. When the principle is correct, the consequences will be correct and good. When two people love each other, they put out an impulse for something great in the universe.

„Jitno zrno“
/„Grain of Wheat“/
An re-establishment of the
Journal „Jitno zrno“, founded
by disciples and followers of
the Master Peter Deunov,
published from 1924 to 1944.

Edited by
Georgy Stoitshev
Maria Kisova
Dr. Svetla Baltova
Dr. Jordanka Popova
Ivanka Krsteva
Tatjana Jordanova
Minka Petrova

address: Sofroni Vratshanski str.
5A: Plovdiv 4000
„Jitno Zrno“

e-mail:
jitnozrno@hotmail.com
tel: 00359-032-227822

ISSN: 0861-427X

CONTENTS

THE LIVING WORD

From the book „Talks with the Master on El Shadai“ 3

THE SCOOL

The Spiritual Legacy of the Master Peter Deunov –
Konstantin Zlatev 6

Boris Georgiev – to the anniversary-111years from his birthday 8

The Power of the Music - *Joanna Strateva* 15

The Master Peter Deunov on the Education of the
Child - *Lasar Stoitshev* 17

The Essenes – *Danaan Pary* 19

THE WORLD AROUND

The Festivals of Nature: Autumn – Winter 22

THE ONENESS OF LIFE

Summons to a High Crusade – *George Trivelian* 24

The Space – *Boris Nikolov* 28

The Sphere of Pluton – *Steven Arroyo* 29

THE INNER SPACE

The Man – *Dr. Svetla Baltova* 32

The Ecology of the Consciousness – *Dr Vassil Velev* 33

Goethe – A Genius beyond the Limits –
Ljudmila Koeva 35

Reading in the Book of Nature – *Harry Salman* 36

Barbara Mac Dougall – The Paneurhythmy in Australia 38

BOOKS REVIEWED 40

The Testament of the Colour Rays of Light

The Master Peter Deunov in Varna

Edgar Cayce

The Great Cosmic Joke – *Barbara Mac Dougall* 41

A Portrait in White – the Poetry of Ljudmila
Balabanova- *Tatjana Jorganova* 45

Sacred Words of the Master 46